

Travelling News

from and for tourism lovers

quarterly
#122 — March 23

Summary

Voorwoord - Éditorial (Gilbert Menne)	3
---	---

Voyages et découvertes | Reisimpressies en ontdekkingen

• La Vallée de la Dordogne : incomparable merveille Gilbert Menne	4
• Wenen, daar word je blij van Karel Meuleman.....	10
• Vichy, reine des villes d'eaux Claudine Clabots	14
• München Patrick De Groot	19
• Evasion à Blankenberge José Burgeon.....	23
• In het kielzog van Jacobus : mijn pelgrimsroute (deel 3) Patrick Perck.....	26
• Riviera del Conero e Colli dell'Infinito Jempi Welkenhuyzen	29
• A tourist takes a picture... in Rijmenam Karel Meuleman	34

Actualité touristique | Toeristische actualiteit

• Namur possède le premier Casino Resort de Belgique Gilbert Menne	35
• Hidrodoe, een museum op kindermaat Patrick Perck.....	36

Activités UBJET | UBJET activiteiten

• UBJET uitstap : Spontin en Bouvignes 28/11/2022 Patrick Perck.....	38
• UBJET viert Kerst : bezoek Planetarium 7/12/2022 Patrick Perck.....	41

Expositions | Tentoonstellingen

• Superbe exposition Johnny Hallyday à Bruxelles Gilbert Menne	42
---	----

Vient de paraître | Juist verschenen

• Jean Capart, le chroniqueur de l'Égypte Gilbert Menne	43
• Droomreizen in Europa Patrick De Groot	44
• IJsland, in de reeks « Kleine atlas voor Hedonisten » Patrick De Groot	44

Advertising rates Editorial committee Contact	45
--	----

Le prochain numéro paraîtra en juin 2023. Les textes et photos doivent parvenir au rédacteur en chef avant le 1er mai. Het volgende nummer verschijnt in juni 2023. Teksten en illustraties moeten bij de hoofdredacteur binnen zijn vóór 1 mei.
Front Cover : Sarlat, en Dordogne, Maison de la Boétie | ©Photo : Sarlat Tourisme

Voorwoord

COVID vormt niet langer een ernstige bedreiging voor het wereldwijde toerisme, maar er doen zich vele andere problemen voor. Corona zorgde voor duizenden slachtoffers maar ook enorme schade in de economische sector, waaronder het toerisme. Niets zal meer zijn zoals vroeger.

In deze sector wordt de hervatting van de activiteiten aangekondigd en het klopt dat de bevolking ondanks vaak verminderde financiële middelen het beste uit het leven wil halen. De oorlog in Oekraïne kan lang duren en zet een serieuze hypotheek op de toekomst. Toerisme zal daarom anders worden, lokale of nabijgelegen bestemmingen zullen de voorkeur hebben.

UBJET stuurde haar leden uit: in november in Spontin, met de Chemin de fer du Bocq, in Bouvignes in het Museum van het Middeleeuws Erfgoed van de Maas. En in december in Brussel, met een bezoek aan het Planetarium.

Wat uw tijdschrift TRAVELLING NEWS betreft, het zet haar informatietaak voort. In dit nummer vindt u artikels van onze leden over hun recente reizen.

Karel Meuleman keert terug uit Wenen, de keizerlijke stad. Claudine Clabots ging het water op in Vichy, waar de Napoleon III-feesten worden georganiseerd. Patrick De Grootte vervolgt zijn ontdekkingsstocht door Beieren met als hoofdstad München. Jempy Welkenhuyzen vervolgt zijn circuit in Italië aan de Adriatische kust. Patrick Perck vordert op zijn Weg naar Compostela. José Burgeon ging de lucht in in Blankenberge. Tot slot reisde ondergetekende door de prachtige Dordogne-vallei. Patrick en ik praten ook over de nieuwe attractie Hidrodoo en de geboorte van het nieuwe casino van Namen.

Ik wens al onze lezers een mooi en vruchtbaar jaar 2023, vol mooie reizen!

Gilbert Menne

Hoofdredacteur TRAVELLING NEWS

Éditorial

Le COVID n'est plus une menace grave pour le tourisme mondial, mais bien d'autres problèmes se profilent. Il a laissé derrière lui des milliers de victimes mais aussi d'énormes dégâts dans le secteur économique, dont le tourisme. Plus rien ne sera comme avant.

La reprise des activités est annoncée dans le secteur et il est vrai que la population veut profiter au maximum de la vie, malgré des moyens financiers souvent réduits. La guerre en Ukraine peut durer encore longtemps et hypothèque lourdement l'avenir. Le tourisme sera donc différent, les destinations locales ou proches seront privilégiées.

L'UBJET est sortie avec ses membres: en novembre à Spontin, avec le Chemin de fer du Bocq, à Bouvignes dans le Musée du Patrimoine médiéval mosan. Et en décembre à Bruxelles, avec la visite du Planétarium.

Quant à votre magazine TRAVELLING NEWS, il continue sa mission d'information. Vous trouverez, dans ce numéro, des articles de nos membres sur leurs voyages récents.

Karel Meuleman revient de Vienne, la cité impériale. Claudine Clabots a pris les eaux à Vichy qui organise les Fêtes Napoléon III. Patrick De Grootte poursuit sa découverte de la Bavière avec sa capitale Munich. Jempy Welkenhuyzen continue son circuit en Italie sur la côte adriatique. Patrick Perck progresse sur le Chemin de Compostelle. José Burgeon a pris l'air à Blankenberge. Enfin, le soussigné a parcouru la splendide Vallée de la Dordogne. Patrick et moi évoquons aussi la nouvelle attraction Hidrodoo et la naissance du nouveau casino de Namur.

Je souhaite à tous nos lecteurs une belle et fructueuse année 2023, pleine de beaux voyages!

Gilbert Menne

Rédacteur en chef TRAVELLING NEWS

La Vallée de la Dordogne, incomparable merveille

©Texte : Gilbert Menne - ©Photos : Brigitte Bauwens

Terrasson Vue sur la ville

La Vallée de la Dordogne s'étend sur deux régions françaises, la Nouvelle Aquitaine et l'Occitanie et trois départements : la Dordogne, le Lot et la Corrèze. Cette superbe région touristique porte le nom de sa grande rivière, la Dordogne, classée Réserve mondiale de la Biosphère, qui joua un rôle déterminant dans sa géographie et son Histoire. Le nom de Périgord suscite chez les Belges des images fortes : une grande gastronomie, de splendides châteaux et demeures historiques, un très riche patrimoine

naturel et un enviable art de vivre. Nous avons fait un circuit de découverte dans une partie de cette région, à l'invitation des divers organes de tourisme et de l'aéroport de Brive-Vallée de la Dordogne. Depuis 2022, la Vallée de la Dordogne est reliée à Bruxelles-Charleroi en 2 h 20 seulement, d'avril à octobre, à raison de 2 vols par semaine !

TERRASSON, CITE DES ARTISTES

Fondée au VIe siècle avec son abbaye de Saint-Sour, Terrasson, au creux de la vallée de la Vézère classée au patrimoine mondial, abrite dans son centre médiéval de nombreux ateliers d'artisans d'art que l'on visite selon

un itinéraire dédié. Le must gourmand de la ville est la chocolaterie et le petit [musée du chocolat](#) de Valter Bovetti, un voyage dans les saveurs.

SARLAT, LA MÉDIÉVALE

Sarlat possède probablement la plus grande concentration de bâtiments médiévaux d'Europe et son centre historique a été miraculeusement préservé. Elle fut la première ville de France à bénéficier de la loi Malraux de 1962. On ne compte dès lors plus le nombre de films qui y furent tournés. Il est agréable de flâner dans ses ruelles typiques aux façades couleur de miel et aux toits en lauze. Ne manquez pas la cathédrale Saint-Sacerdos, les manoirs patriciens, la Lanterne des Morts, le Marché et les Halles couvertes, avec les deux remarquables portes modernes en acier de 5 tonnes chacune réalisées par l'architecte Jean Nouvel. L'agréable restaurant [Le Petit Bistrot](#) propose une cuisine sarladaise typique.

LA ROQUE-GAGEAC

La petite localité, qui fait partie des 16 « Plus Beaux Villages de France » de la Vallée de la Dordogne, est aussi un des trois sites les plus connus du pays. Ses célèbres falaises calcaires de couleur ocre ont abrité à l'origine une population troglodyte, puis une forteresse médiévale. Une [promenade d'une heure en gabarre sur la rivière](#) nous y attend. Ce bateau à fond plat servit aux XVIIIe et XIXe siècles à transporter les marchandises depuis la Haute-Dordogne jusqu'en Gironde. C'était pour les gabarriers un voyage dangereux en raison des rapides et des tourbillons de la rivière. Rassurez-vous, la gabarre moderne est confortable.

BEYNAC, SENTINELLE DE LA DORDOGNE

Parmi les centaines de châteaux répartis dans la vallée, le plus important et le plus authentique est sans conteste Beynac. Edifiée en 1115 au-dessus d'une falaise impressionnante dominant la rivière, la forteresse participa aux combats de la guerre de Cent Ans et fut notamment la résidence de Richard Cœur de Lion, roi d'Angleterre. [Le château](#) fut remarquablement restauré et sa visite est un must. Plusieurs films historiques y furent tournés.

A LA RECHERCHE DU DIAMANT NOIR

La truffe noire, la *tuber melanosporum*, se cultive depuis des siècles en Dordogne. Ce précieux champignon pousse uniquement dans les racines des chênes ou des noisetiers.

Turenne Donjon du château

Martel, un des plus récents Plus Beaux Villages de France

Pour les trouver, il faut du flair. On faisait autrefois appel à des truies, mais il est plus pratique aujourd'hui de dresser un chien à cet usage : cette chasse s'appelle le cavage. [La truffière de Vielcroze](#) à Castelnaud-la-Chapelle perpétue cette tradition pour ses visiteurs. La visite guidée avec chien, suivie d'un coup d'œil au petit **Ecomusée de la Noix**, explique la technique de fabrication traditionnelle de l'huile vierge à base de ce fruit.

AU PAYS DE FÉNELON : LA GARE ROBERT DOISNEAU

Le célèbre photographe Robert Doisneau, connu mondialement pour ses clichés de Paris, avait découvert les charmes de la Dordogne fin des années 30 lors des premiers congés payés. Il y revint souvent et réalisa des séries de photos illustrant la beauté de la vallée et la vie quotidienne de ses habitants. Un musée lui est consacré dans l'ancienne [gare de Carlux](#) devenue une galerie d'art graphique. Elle se situe sur le tracé de l'ancienne voie ferrée, la Voie Verte, une piste cyclable et véloroute de 28 km reliant Sarlat à Cazoulès. Plusieurs circuits VTT et VTC, fléchés et sécurisés, de difficultés diverses, ont été créés dans la vallée. Voyez la brochure *Les Châteaux de la Dordogne à vélo*. Le remarquable [château de Fénelon](#) à Sainte-Mondane mérite une visite. C'est là que naquit le grand écrivain. Pour se restaurer dans ce village, la [ferme-auberge du Cantou](#) vaut le déplacement, dont le canard est la grande spécialité.

ROCAMADOUR, LA CITE DE LA FOI

Située dans le Haut-Quercy, accrochée à une falaise de 150 m de haut, la cité mariale de Rocamadour est, depuis 1148, un haut-lieu de pèlerinage. La ville est classée au Patrimoine mondial. Les plus grands rois de la chrétienté et d'innombrables pèlerins y sont venus. Après avoir gravi les **216 marches du Grand Escalier** menant aux sanctuaires, les croyants se rendent dans la basilique Saint-Sauveur, la crypte de saint Amadour et plusieurs chapelles, dont celle de Notre-Dame, qui abrite la statue de la **Vierge Noire**. Elle est invoquée pour la protection des marins et a réalisé pas moins de 126 miracles recensés, dont celui de Jacques Cartier, découvreur du Canada qui fut sauvé lors d'une tempête. Fichée dans la falaise près de la basilique, on aperçoit Durandal, l'épée du preux chevalier Roland qui, selon la tradition, ne pouvant briser son arme avant de mourir à Roncevaux, la confia à l'archange saint Michel qui la transporta en ces lieux. Le site et le chemin menant au village de l'Hospitalet tout proche sont particulièrement spectaculaires et de toute beauté.

Rocamadour La Vierge noire

Rocamadour La basilique

Musée Gare Robert Doisneau © Agence des Contours

Grotte des Carbonnières

SPLENDEURS SOUTERRAINES

Notre circuit ne comprenait pas les deux attractions majeures du Périgord, **la grotte de Lascaux IV** et le **gouffre de Padirac**, mondialement connus. Située dans le Parc régional des Causses du Quercy, la **grotte des Carbonnières**, dans le village de Lacave, fut ouverte seulement en 2018. Elle se compose de six grandes salles qui culminent à 15 m de hauteur, dont la salle des Echos à 350 m de l'entrée. Des éclairages tamisés mettent en valeur les stalagmites, stalactites et autres draperies et colonnes : un spectacle féerique.

MARTEL, UN BIJOU HISTORIQUE

Née au XIIe siècle, Martel, la « ville aux 7 tours », a pu préserver son patrimoine médiéval et développer ses activités touristiques et culturelles. Peuplée de 1 600 habitants, elle compte pas moins de 18 restaurants, plusieurs galeries d'art et une halle couverte pour le marché hebdomadaire. Elle est aussi un centre de récolte de la truffe du Quercy. En flânant dans le petit centre historique, allez vous restaurer dans **Le Petit Moulin**, chez Adrien, un rugbyman passionné de vin et d'histoire. Il vous trouvera un flacon local du tonnerre parmi la collection qui tapisse ses murs.

CUREMONTE

Le **minuscule et charmant village médiéval** sur un mont rocheux possède 3 châteaux des XIe et XIIe s., 3 églises et 3 fontaines. Le temps d'une petite promenade et d'un verre sur une terrasse, car les châteaux sont privés. L'écrivaine Colette y séjourna chez sa fille durant l'Occupation.

COLLONGES-LA-ROUGE

Le village corrézien doit son nom au grès ferrugineux utilisé pour ses constructions du XVe siècle. Ne manquez pas l'église Saint-Pierre, la chapelle des Pénitents noirs, la maison de la Sirène, la halle et les maisons patriciennes. Ce fut la première localité classée Plus Beau Village de France, car cette association fut inventée par un ancien maire local. Pour se sustenter, un must : le **restaurant Le Cantou**. Une cuisine familiale et traditionnelle de qualité. Un conseil : l'omelette aux cèpes, une tuerie.

TURENNE, LA VICOMTÉ

La dynastie des vicomtes de Turenne fut une des plus puissantes de France au Moyen Âge. Par de jolies ruelles, on accède aux ruines du **château** du XIIe siècle, avec la tour César, la salle des gardes, les jardins et le donjon qui ménage une large vue sur les environs.

△ *Beynac, sentinelle de la Dordogne*
▽ *La Roque Gageac*

Brive-la-Gaillarde Escalier d'une maison patricienne

Curemonte, où logea l'écrivaine Colette

BRIVE-LA-GAILLARDE

Dans le cœur historique de Brive, admirez la collégiale Saint-Martin et les belles maisons patriciennes, avant de déjeuner dans la halle Georges Brassens, avec les délices locaux, dont le foie gras, la truffe, le vin de paille et le Pissenlit. La [distillerie Denoix](#) est une entreprise familiale depuis le XIXe s. Elle est spécialisée en liqueurs et apéritifs avec des vins de noix et des assemblages avec armagnac, cognac et autres délices. Pour se restaurer, le [Bistrot Forget](#) sert une cuisine raffinée.

Collonges-la-Rouge

INFO

Logements

- A Saint-Amand-de-Coly, près de Terrasson, [Le Manoir d'Hautegente****](#) est un superbe hôtel-restaurant de charme, dans un écrin de verdure. Cuisine excellente.
- [Le Grand Hôtel de Sarlat****](#) est confortable et bien situé.
- A Martel, [La Devinie](#), de superbes chambres d'hôtes des XVIIe et XIXe siècles, décorées par Sylvie avec goût, chaque chambre portant le nom d'un parfum. Délicieux petit-déjeuner.
- A Brive, l'[Hôtel Le Quercy***](#) est au cœur de la cité.

Informations touristiques

- [www.vallee-dordogne.com](#) – [www.brive-tourisme.com](#) – [www.tourismecorreze.com](#) – [www.tourisme-lot.com](#) – [www.fenelon-tourisme.com](#) – [www.sarlat-tourisme.com](#) – [www.vezere-prigord.fr](#) – [www.terresdecorreze.com](#) – [www.aeroport-brive-vallee-dordogne.com](#), Marion Le Ruyer.

Wenen

daar word je blij van

© Tekst en foto's : Karel Meuleman

Een hoofdstad met speciale allures, dat is Wenen, op de grens van Oost en West, aan de oever van de machtige Donau, net als Boedapest en Bratislava die een boogscheut verder liggen. Anderzijds leven haar inwoners van pakweg Bregenz verder weg van hun eigen hoofdstad dan van Parijs, zo langgerekt is Oostenrijk. De stad pronkt met majestueuze gebouwen en prachtige kastelen : wandel je door de stad dan voel je op elke straathoek nog de grandeur van vroeger.

TRANSPORT

Op iets meer dan een uur brengt Brussels Airlines/Austrian je naar de luchthaven Schwechat ; met de taxi of de trein ben je in 20 minuutjes in het oude centrum. Tussen haakjes: een Uber is dubbel zo duur als een taxi ! Het openbaar vervoer is prima uitgewerkt met 4 metrolijnen en een groot aantal bus- en tramlijnen, die veelal om de 10 minuten rijden. Een aanrader is de app Ivie, die je wegwijs maakt in de stad en zelfs wandelparcours uitstippelt langs de meest interessante plaatsen. Je kunt de stad ook verkennen met de hop-on-hop-off bus, met een paardenkoets of begeleid op de fiets. Een goedkope must is de Vienna City Card die je kunt kopen voor 24, 48 of 72 uur, al dan niet inclusief openbaar vervoer of hop-on-hop-off.

NIET DUUR

Wij waren er de voorbije kerstperiode en alles was er zoals verwacht op de obligate sneeuw na, een laagje van 2 cm niet te na gesproken : gezellige kerstsfeer, een massa volk maar zonder dat het hinderlijk was, 23 kerstmarkten, talloze klassieke concerten en veel, heel

De Grote Galerij van Schloss Schönbrunn

veel musea. Wat ons wel tegenviel, was de prijs van de concerten : van duur tot zeer duur. Restaurants daarentegen waren bijlange niet zo duur, zelfs in uitgelezen restaurants zijn de prijzen onder het Belgische niveau. Een ontdekking was restaurant Paolo, achter de hoek van ons hotel Best Western Plus Amedia op 2 km van oud-Wenen. Het is niet zozeer typisch Oostenrijks dan wel gezellig Italiaans-Dalmatisch : zeer lekker, prima bediening en (ook hier weer) niet duur. Wel typisch zijn de Weense koffiehuisen zoals Café Prückel, Café Central of Café Landtmann ; op drukke momenten moet je wel aanschuiven voor een plaatsje, maar het loont de moeite. En aan reservering doen ze niet ! Waar je wel moet reserveren, is in gekende restaurants zoals de Rathauskeller of Glacis Beisl. Dit laatste kenden wij niet, maar het stond in Pasarmagazine : moeilijk te vinden bij

het Museumkwartier, je zou er zelf nooit toe komen om er binnen te gaan, maar echte Wenenkenners weten het wel te vinden.

MUST-SEE MUSEA

Op onze dagelijkse wandeltochten (van zo'n 15 à 20 km) hebben we heel wat gezien. Zo verzeilden we onder meer in het museum waar werken van Banksy zijn tentoongesteld. Rond deze graffiti-kunstenaar hangt een waas van geheimzinnigheid en hier wordt dit nog benadrukt. Niemand weet wie hij is, maar iedereen kent hem. We maakten al kennis met veel van zijn exploten maar hier zijn ze allemaal (allemaal?) verzameld. Vooral zijn engagementen rond sociaal onrecht, oorlog en overconsumptie zijn gekend. Een kasteel dat ons van onze sokken blies, is Schloss Schönbrunn. Het geel van de gevel is kenmerkend, een kleur die als voorbeeld diende voor alle officiële gebouwen in Oostenrijk-Hongarije. Keizer Leopold I bouwde het eind van de 17de eeuw. Maria Theresia, dochter van keizer Karel VI, maakte er het zomerverblijf van de Habsburgers van. Zo'n 1500 hovelingen zorgden er voor de bediening. Niet alleen het domein met z'n parken, fontein en beelden blijven ons bij maar ook het immense paleis met de barokke, versierde zalen en vooral de rijke geschiedenis. Het is één grote culturele schat, vol rococo kunst en meubelstukken uit de 17de en 18de eeuw. Veel aandacht is besteed aan details zoals de met bladgoud versierde plafonds, de kristallen kroonluchters die blinken als spiegels en de wandlampen met net-echte kaarsjes (met 'vlammetjes' die bewegen!). Van de meer dan 1400 kamers (!) zijn een veertigtal open voor het publiek. Nu is er zelfs een suite met 2 kamers beschikbaar, als onderdeel van het nabijgelegen Parkhotel (doordeweekse nacht in januari: €790 voor 4 personen inclusief ontbijt; 't is maar dat je 't weet). Tip: wil je de drukte ontlopen, stap dan eens binnen in het charmante houten Gasthaus Tiroler Garten, bovenaan de zoo.

Een bekende bewoner

Keizer Franz-Josef was een zeer plichtsgetrouw man die al om 5 uur 's ochtends aan z'n werktafel in het kasteel zat. Op een voormiddag verleende hij aan meer dan honderd mensen audiëntie. Hij trouwde met z'n nicht Elisabeth, Sisi, toen ze 15 was. De wondermooie Sisi had de grootste moeite met het strenge protocol aan het Habsburgse hof in Wenen. Aanvankelijk probeerde ze nog te voldoen aan de strenge eisen van het hof, maar na een zevental jaren had het paar nog amper een vriendschappelijke relatie en was er van liefde geen sprake meer. Zijn buitenechtelijke relaties waren één van de redenen dat Elisabeth regelmatig op reis ging naar het buitenland. Een Italiaanse anarchist vermoordde haar. Franz-Josef zelf bleef 68 jaar aan de macht tot aan zijn dood in 1916.

Minder imposant maar even mooi is kasteel Belvedere, dicht bij het oude centrum. Anders dan Schönbrunn mag je hier wel fotograferen maar de kamers zijn minder of niet aangekleed, op de grandioze marmeren zaal na. In de andere ruimtes kun je kennismaken met 800 jaar kunstgeschiedenis. Naast De Kus van Gustav Klimt zijn er ook werken van heel wat andere kunstenaars zoals Egon Schiele, Oskar Kokoschka, Helene Funck, Waldmeier, Messerschmidt e.a. met daarnaast nog een grote collectie van de Biedermeiers. Let wel: in vele musea moet je rekening houden met tijdslots als het druk is. En in tegenstelling tot de meeste andere musea zijn deze in Wenen ook op maandag open. Een museum waar we jammer genoeg niet geraakt zijn: het Kunsthaus Wien, ontworpen door Hundertwasser. De voormalige fabriek in het derde district, waar de gebogen houten meubelen van Thonet gemaakt werden, draagt duidelijk zijn handtekening: onregelmatige elementen van glas, metaal, bakstenen, hout en keramische tegels in bonte kleuren bepalen het uiterlijk van het gebouw.

STADSTOUR

Wat we wel gedaan hebben (in de ijzige, koude wind, met af en toe een vleugje sneeuw) is een wandeling langs markante gebouwen, de Ringstraßen Walk, één van de op de app ivie aangeprezen touren van zo'n 2 uur. Je vertrekt bijvoorbeeld bij de Postsparkasse, monumentale Wiener Moderne architectuur uit het begin van de 20ste eeuw waar voor het eerst aluminium werd gebruikt. Met je rug naar de façade kijk je recht naar het gebouw van het toenmalige ministerie van Oorlog, bekroond met een immense adelaar. Je passeert het Café Prückel waar het schrijversgild z'n opwachting maakt: men leest er krant, filosofeert of kijkt dromend door het venster, in gezelschap of alleen. Men zegt wel eens: 'Nergens kan men beter alleen zijn in gezelschap dan in een Weens koffiehuis'. Wat verder loop je in het stadspark het gekende, vergulde standbeeld van Johan Strauss tegen het lijf. Weners komen hier graag frisse lucht opsnuiven, zo dicht bij de stad en toch zo volledig anders. Tussen haakjes: steek je het Donaukanaal over richting Donau dan loop je door een immens park, het Prater (niet te verwarren met het amusementspark Prater met onder meer het reuzenrad; waar je, ook tussen haakjes, kunt dineren in één van de gondels). Iets voorbij het park staat het paleis van de jongste broer van keizer Franz Josef, aartshertog Ludwig Viktor, bijnaam 'Luziwuzi' omdat hij zich graag als vrouw kleedde. Je komt ook langs de Wiener Staatsoper, waar Herbert von Karajan acht jaar lang directeur was. Hier vindt het jaarlijkse Operabal plaats; anekdotisch: men heeft dan 52.600 glazen

nodig voor de gebruikelijke champagne. De Burggarten bevindt zich iets verder, een echte stadsoase. Daarin vind je het historische Palmenhaus in Jugendstil (mèt, hoe kan het ook anders, een koffiehuis) en ook een paleis waar je zowat 50 soorten vlinders kunt zien vliegen. Wat verder kijkt keizerin Maria Theresia op je neer vanaf haar protserig monument waarop ze troont boven allegorische figuren die de deugden gerechtigheid, sterkte, mildheid en wijsheid symboliseren. Je stapt nu richting het neogotische stadhuis dat met z'n 98 m indrukwekkend uittoertent boven de omgeving (de Votivkirche is één meter hoger). In de kerstperiode heb je hier een van de grootste kerstmarkten. In de kelders kun je je culinair laten verwennen of een glühwein drinken. Tenslotte belanden we aan het eindpunt van de tocht, de Votivkirche (wil je God bedanken voor iets dan steek je een kaars aan of drop je iets in het offerblok: je geeft een votief. Franz Josef wou niet onderdoen toen hij een aanslag overleefde en bouwde dan maar een heuse kerk). Men noemt ze ook wel eens 'de valse Stephansdom' omdat ze er wat op lijkt (hoewel de echte slechts één toren heeft, maar dan wel een hele grote).

NOG EEN HOOGTEPUNT

De Spanische Hofreitschule in de Hofburg is het enige instituut ter wereld waar de klassieke dressuur uit de renaissance bewaard is en onveranderd wordt aangeleerd. Een opleiding tot ruiter duurt 6 tot 10 jaar. Daarna kan men nog opklimmen tot Oberbereiter; onlangs zijn ook vrouwen toegelaten en kunnen ze Oberbereiterin worden. De school is sinds 2015 erkend door de Unesco als immaterieel cultuurerfgoed. De paarden krijgen een minutieuze verzorging en elk heeft zelfs z'n eigen dieet. Een lippizaner bereikt zijn hoogste niveau pas na 12 jaar; daarna kan hij nog verbeterd en verfijnd worden, tot ze 25 zijn kunnen ze nog mee. Zelfs voor niet-paardenliefhebbers is een tour aan te bevelen omwille van de gedrevenheid van de gidsen die honderduit vertellen, interessant en vol humor. Er valt nog zoveel meer te vertellen over Wenen maar dat kun je best zelf ervaren: een van de rijkste bestemmingen voor je volgende citytrip.

INFO

- www.wien.info/de
- paolo.at/ (gesloten op zondag)
- www.schoenbrunn.at/
- www.belvedere.at/
- www.srs.at/ (Spaanse Rijkschool)
- www.imperial-austria.at
- www.habsburger.net
- apps: ivie, vienna, wienmobil

△ *Schloss Schönbrunn*
▽ *De Gloriëtte*

Vichy, reine des villes d'eaux

© Texte : Claudine Clabots - © Photos Francis Vrancken

Il n'est nullement étonnant que Vichy soit inscrite au patrimoine mondial de l'Unesco. Elle le mérite pour son patrimoine historique et architectural, ses superbes édifices et ses beaux parcs, son ambiance chaleureuse, sa situation idéale sur les bords de l'Allier et sa vie culturelle si riche.

BAINS THERMAUX

Ici le mot d'ordre est de se soigner tout en se divertissant. Les Romains déjà profitaient des vertus curatives du thermalisme. Au XIXe siècle, les aristocrates se pressaient dans cette petite cité pour se soigner mais aussi se rencontrer. Des idylles y naissaient ou même s'y consolidaient. C'est la raison d'être des nombreux kiosques et parcs, où la musique divertit les curistes. On aime s'y promener et se laisser admirer. Napoléon III y donna des ordres pour embellir les lieux, notamment le casino appelé maintenant Palais des Congrès/Opéra, le plus grand avec celui de Garnier à Paris, le parc des Sources avec son allée couverte construite ensuite et qui protège des pluies et du soleil, tant redouté à l'époque. Le bronzage était effectivement réservé aux paysans ! L'eau est issue des volcans d'Auvergne. Elle est chargée de gaz carbonique et d'oligo-éléments et est recommandée dans le traitement des pathologies du système hépato-vésiculaire, digestif et dans les maladies articulaires. Construit dès 1899 et ouvert au public en 1903, l'établissement thermal de 1e classe était considéré comme le plus vaste et le plus moderne d'Europe. Agrandi dans les années 1930, l'édifice surprend par son style néo-mauresque. Le toit est décoré de mosaïques colorées et est inspiré du style ottoman. Les visiteurs peuvent pénétrer dans le hall d'entrée et admirer le plafond qui scintille de mille feux. Site : www.thermes-de-vichy.fr.

LES SOURCES

Le bâtiment de la source des Célestins, de style néo-Louis XVI, permet de s'abreuver gratuitement, de même que le pavillon dans le parc des Sources. Ce dernier

Eglise Saint-Blaise

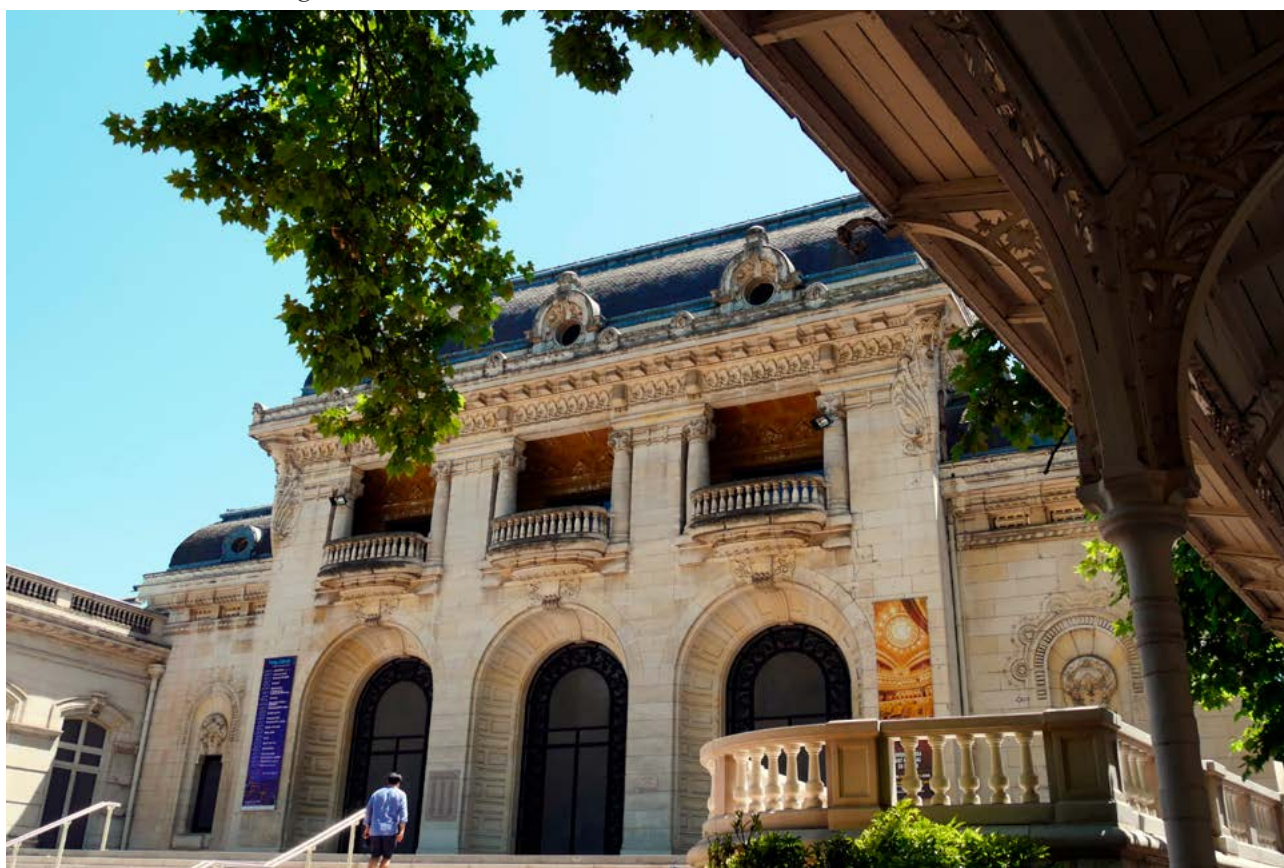
est un vaisseau de verre et de fonte. Neuf sources sont encore exploitées. Certaines sont chaudes ou servent à la préparation des boues thermales. Les sels extraits servent à la fabrication d'une spécialité locale réputée : les pastilles digestives. Quant à l'eau, elle est vendue dans plus de 40 millions de bouteilles chaque année. Elle est le secret d'un teint éclatant et hydrate la peau.

L'OPERA/PALAIS DES CONGRES

Joyau du patrimoine architectural de Vichy, cet édifice impressionnant abrite des salles de réunions, des salles de spectacles. Il fut édifié en 1865 sur ordre de

△ Etang du Parc Napoléon III
▽ Palais des Congrès

Napoléon III. Sa façade est agrémentée de cariatides et de belles verrières. La véranda repose sur 6 colonnes corinthiennes. Quant à la salle de théâtre de l'Opéra, c'est une merveille inspirée de l'Italie. Aucun pilier ne supporte la coque qui repose sur une ossature métallique. Pas de lustre géant mais une coupole équipée d'une centaine d'ampoules et d'un système d'aération révolutionnaire pour l'époque. Des visages d'artistes, des fleurs, tout y est raffiné. Depuis juin 1995, fin de la restauration, le décor Art nouveau dévoile sa magnificence. C'est l'unique salle de ce style en France, et c'est une merveille avec ses couleurs or et ivoire. De nombreux spectacles s'y déroulent toute l'année. Pour réserver : opera-vichy.com/infos-pratiques.

LES CHALETS DE NAPOLEON III

L'engouement des bourgeois du XIXe siècle pour Vichy était tel qu'il fallait d'urgence construire de beaux hôtels et des villas pour les invités de l'Empereur. Les façades des gros bâtiments sont décorées dans divers styles dont ceux qui s'inspirent de Venise, de l'Art flamand ou anglo-normand. La rue de Belgique en regroupe quelques-uns. Les chalets en bois sur le boulevard des Etats-Unis ont des balcons sculptés. Ils sont fort appréciés par beau temps, d'autant plus qu'ils donnent sur le parc. On raconte une anecdote. Napoléon III avait fait construire un chalet pour son épouse Eugénie. Il avait de nombreuses maîtresses. Eugénie et son époux se promenaient dans la ville lorsqu'ils ont rencontré un trio de jeunes femmes. Un bonjour formel fut adressé, jusqu'au moment où le chien d'une jeune femme se précipita vers Napoléon en jappant pour exprimer son plaisir ! Ces deux-là semblaient bien se connaître. Eugénie comprit vite qui elle était. La propriétaire était la comédienne Marguerite Bellanger qui s'affichait ouvertement avec son amant quand Eugénie était à Paris. L'épouse outragée repartit pour Paris et ne reviendra plus dans cette ville maudite à ses yeux ! Cette amante avait reçu de l'Empereur plusieurs maisons et elle lui avait donné un fils que l'infidèle avait largement pourvu. A côté des chalets, on peut admirer les quelques maisons de style anglais qui abritaient les officiers de la garde impériale, rue Alquié.

LES BORDS DE L'ALLIER

Le parc qui borde la rivière l'Allier est un lieu arboré très agréable surtout en été. Il occupe une superficie de 7.8 hectares et compte 138 espèces d'arbres. On y admire notamment un buste de Napoléon III à côté d'un séquoia planté par ce dernier, qui était un amoureux de la nature.

Chalet d'Eugénie

Escalier des Bains

Intérieur de l'Opéra

C'est lui qui avait organisé l'installation de nombreux parcs dans la capitale. Cette large rivière est un lieu de plaisance important. Il y a un yacht-club, un club de voile et d'aviron. Ses rives sont bordées de bons restaurants et de plages de sable avec des transats où l'on peut se croire vraiment en vacances toute l'été. Au nord, le centre omnisports permet de satisfaire tous les amateurs d'exercice physique.

L'ÉGLISE NOTRE-DAME DES MALADES/ SAINT-BLAISE

L'extérieur en béton est assez froid mais il faut rentrer pour visiter les belles décorations. L'édifice abrite une Vierge noire en noyer, vénérée pour ses miracles. L'église fut transformée entre 1925 et 1931 dans le style Art déco. Les vitraux et la nef sont splendides. La voûte est entièrement recouverte de peintures. A l'extérieur, l'édifice est surmonté d'une statue de la Vierge de 5m20.

LES PROMENADES

Vichy est la ville par excellence pour une promenade dans les rues et le parc des Sources, avec ses magnifiques boutiques décorées, toutes ouvertes les dimanches et jours fériés, les brasseries de différents styles, les guinguettes, les concerts gratuits de mai à septembre. Le parc des Sources vient d'être racheté à l'Etat par la ville, qui va moderniser les lieux et supprimer une rangée d'arbres, qui attirent des milliers d'étourneaux très bruyants et gênants pour les terrasses qu'ils surplombent ! Une manière originale de parcourir la petite ville c'est d'emprunter une calèche qui propose une visite commentée en 40 min. Départ toutes les heures de 14 à 18h d'avril à septembre. Une calèche prévue pour les personnes à mobilité réduite doit être réservée. Téléphone : 06 81 69 48 43 herve.champomier@hotmail.fr. Départ en face de l'Office de tourisme. Le petit train : www.petit-train-de-vichy.com. Circuit commenté de 35 min.

MUSEE DES ARTS D'AFRIQUE ET D'ASIE

C'est le principal musée de la ville. Il regroupe des collections uniques dans la région. Beaux-Arts, photographies, art sacré, ethnographie, musique et création contemporaine, tout illustre la diversité artistique des civilisations d'Afrique et d'Asie, mais aussi plus largement d'Océanie et d'Amérique. Chaque année des expositions temporaires viennent enrichir ce site. Des parcours ludiques et des ateliers créatifs plaisent beaucoup aux enfants qui apprennent tout en s'amusant : l'idéal

Kiosque des sources

Source des Célestins

Décoration d'une maison

Maison vénitienne

pour la jeunesse qui n'apprécie pas toujours les musées ! Ce site a fêté ses 100 ans en 2022. www.musee-aaa.com.

FESTIVITES NAPOLEON III

En 2023, la ville célèbre encore plus intensément l'époque napoléonienne avec trois jours d'animations, de reconstitutions, de bals en costumes, de banquets. C'est un grand moment de convivialité avec une population chaleureuse qui se replonge dans son passé fastueux. Cette année commémore les 150 ans de la mort de l'Empereur qui était exilé et est enterré en Angleterre avec son épouse et son fils. Il faut évidemment réserver longtemps à l'avance.

MOULINS, VILLE D'ART

Je ne pourrais terminer cet article sans vous conseiller de visiter une petite cité très proche : Moulins. Un train ou un bus relie les deux centres. Vous pourrez notamment y admirer un site exceptionnel : le Centre national du costume de scène et de la scénographie, un héritage qui offre à la ville une image de marque dans le monde de l'art et du spectacle. C'est une véritable féerie pour les yeux ! Plus de 10 000 costumes qui illustrent le savoir-faire français. Deux expositions thématiques changent chaque année. Ouvert toute l'année et libre d'accès. Le Musée Anne-de-Beaujeu occupe le pavillon Renaissance construit vers 1500. On y découvre des collections très variées, des peintures, des sculptures... La maison Mantin est issue d'une famille fortunée qui a légué en 1905 son exceptionnelle habitation et la collection qu'elle renferme. On s'y attend à être reçu par la famille. Cet érudit et amateur d'art a voulu transmettre son savoir et ses découvertes. Il y a enfin le Grand café où Coco Chanel avait ses habitudes. Le site : www.moulins-tourisme.com.

Danseurs lors des fêtes Napoléon III

Napoléon III et Eugénie

INFO

- L'Office de tourisme pour toute information ou pour réserver la calèche, le petit train historique, les visites guidées sur divers thèmes. Ils sont particulièrement accueillants et bien organisés, et vous y trouverez tous les plans et les brochures nécessaires ainsi que d'excellents conseils. 19 rue du Parc, 03200 Vichy – Tél. 04 70 98 71 94 – www.vichy-destinations.com. Fêtes Napoléon III du 16 au 18.06.2023. www.allier-auvergne-tourisme.com.

München, de veelzijdige hoofdstad van Beieren

© Tekst en foto's : Patrick De Groot

Marienplatz met het Rathaus

De sfeervolle binnenstad met de torens van de Frauenkirche

München is de hoofdstad en grootste stad van de Duitse deelstaat Beieren. De oorsprong gaat terug tot het jaar 1158. De zuidelijke sfeer geven haar de bijnaam van de meest Italiaanse stad van Duitsland, ondanks het conservatieve karakter van Beieren. De veelzijdige stad is een mekka voor kunst-, food- en bier- (denk maar aan de jaarlijkse Oktoberfest), en voetballiefhebbers (van FC Bayern en de in 2017 geopende Allianz Arena), alsook voor shoppers en studenten. Voor een meerdaags bezoek aan deze prachtige stad (met 1,3 miljoen inwoners de derde grootste van Duitsland, na Berlijn en Hamburg)

koopt men best de Munich City Pass, best m.i.v. het openbaar vervoer (dat in 6 ringvormige zones is verdeeld). Het functioneel openbaar vervoersnetwerk omvat de S-Bahn, de U-Bahn en de R(egionalzug). Tip : indien men niet verkiest om in München zelf te logeren, ga dan naar het ZW gelegen stadje Starnberg (= Duitslands rijkste gemeente aan het gelijknamige meer) en geniet er van het tophotel Vier Jahreszeiten Starnberg (122 kamers) met het 1-Michelin-restaurant Aubergine. Men kan dan vlakbij de S-Bahn nemen naar het centrum van München.*

DE ALTSTADT

Wij ontdekten een bijzonder aangename stad waar het goed vertoeven is! München is ook een groene stad, o.m. met het uitgestrekte *Englischer Garten*, met 4,17 km² groter dan Central Park in New York. Voor vele steden is een eerste kennismaking met een excursie zoals de Hop on-Hop off ideaal. Onze ervaring met de blauwe bussen van Gray Line was zeer teleurstellend en veel te duur. De kortste groene lijn City Center heeft normaliter 6 stops, maar nu waren er 2 geschrapt (bij het Kunstareal en bij het Deutsches Museum) het hele traject werd in een sneltempo van ongeveer 1 uur afgewerkt. Tip: kies beter voor de rode bussen van CitySightseeing München. Naast de Altstadt telt München nog verschillende andere wijken, waaronder **Schwabing**, vooral bekend om haar bohémien-karakter, *jugendstil* en Ludwig-Maximilians-universiteit (met het Weisse Rose memorial, opgericht voor de 2 vermoorde studenten Hans en Sophie Scholl die zich verzetten tegen het nazibewind). Wij kenden de wijk van de onvolprezen Duitse TV-serie en kroniek Heimat (uitgezonden vanaf 1984). Centrum van de stad is de **Marienplatz** met o.m. het indrukwekkende neogotische *Rathaus*. Het is ook een locatie voor de jaarlijkse beroemde kerstmarkt. Vlakbij ligt de OLV-Dom (1468) of *Frauenkirche*, sinds 1821 de katholieke kathedraal van München en zetel van de familie Wittelbach (met graven in de crypte tot en met de laatste koning Ludwig III). In de Jezuiëtenkerk St. Michael Kirche bevindt zich de grafkelder van sprookjeskoning Ludwig II.

KUNST EN MUSEA

De brochure over de 22 populaire musea in München maakt duidelijk dat men niet alles tijdens één trip kan plannen. De enorme *Residenz* was het stadspaleis en de zetel van de regerende heersers (vanaf 1508) en de familie Wittelbach (= met de koningen van Beieren in de periode 1806-1918). Het renaissance Antiquarium spreekt tot de verbeelding, alsook de prachtige rococo *Ahngalerie* uit 1726-1745, het Cuvilliés theater, de Schatkamer (opgericht in 1565 en telt nu meer dan 1 200 items) en het staatsappartement van Koning Ludwig I. *Die Residenz* werd na de verwoesting in WOII helemaal gerestaureerd. Het bezoek aan de bemeubelde 130 zalen en kamers is vermoeiend, gelukkig is er ook een ingekorte versie van het parcours.

Bezoek vervolgens het **Kunstareal**, één van de belangrijkste en grootste (500 x 500 m) museumdistricten van Europa met niet minder dan 18 musea.

Het Antiquarium, oudste deel (1570) van de Residenz met marmer vloer, gewelven vol fresco's en antieke bortsbeelden

De Alte Pinakothek

Pinakothek der Moderne met het FUTURO

Nostalgie uit 1968: de BMW 2002

Het Verkeerszentrum

Het internationaal monument op de appelplaats van het concentratiekamp Dachau.

Het grasveld vóór de *De Pinakothek der Moderne* (moderne kunst, grafiek, architectuur en design) van architect Stephan Braunfels valt op door het FUTURO (huis) (1968) van de Fin Matti Suuronens. De *Alte Pinakothek* (sinds 1836) is één van 's werelds belangrijkste kunstmusea met veel Vlaamse schilderijen (met indrukwekkende Rubenszaal en verschillende Brueghels), en uiteraard ook werken van Albrecht Dürer (met zelfportret uit 1500). De Neue Pinakothek (met 19de eeuwse kunst) is momenteel gesloten wegens restauratie. 's Zondags zijn de 3 topmusea te bezoeken voor €1 per museum.

Vlakbij het Olympiapark ligt een topattractie die éniëder boeit: de **BMW Experience** met het fascinerende complex van BMW Welt (gratis bezoek) / de BMW hoofdzetel (met het hoge 4-cilinder-vormige gebouw) en hoofd fabriek / en (betalend) het BMW Museum (° 1973, vlak na de OS). De BMW (Bayerischen Motoren Werke, °1911) omvat de merken BMW, MINI en Rolls-Royce. Alle BMW-modellen worden in chronologische volgorde tentoont gesteld. Uiteraard komen ook de motoren en de motorsport aan bod.

Het **Deutsches Museum** (° begin 20ste eeuw) of het Museuminsel (van de Isar rivier) is één van 's werelds belangrijkste voor natuurwetenschappen en techniek. Wij bezochten het bijmuseum: het Verkeerszentrum in de voormalige Messehallen uit 1908. Super interessant (voor jong en oud) met alles over verkeer en mobiliteit. In Hall 2 komt ook reizen/toerisme aan bod, gaande van een collectie reiskoetsen tot en met het massatoerisme.

OORLOGSTOERISME

Vanaf 1935 kreeg München de eretitel van hoofdstad van de NSDAP (*Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei*). Het drukbezochte *Hofbräuhaus* (°1589) is de oudste en grootste stadsbrouwerij. Er is plaats voor 3.500 gasten... indertijd ook voor Adolf Hitler die hier in 1920 zijn programma van zijn latere NSDAP liet goedkeuren. Het *NS-Dokumentationszentrum* werd in de lente van 2015 geopend en geeft een leerrijk overzicht van de geschiedenis van het nazisme (vooral m.b.t. tot München). Tijdens WOII werd 70 % van de stad verwoest. München heeft ook een Joods Museum.

KZ-Gedenkstätte Dachau: dit eerste concentratiekamp in Duitsland (eerder bestonden er Britse in Zuid-Afrika) werd opgericht in 1933, enkele weken nadat Adolf Hitler aan de macht kwam als Rijkskanselier. Het stond model voor de andere concentratiekampen. 200 000 personen werden in dit prototype-kamp en haar 140 subkampen gevangen gehouden in de 12 jarige bestaansperiode. 1

op 5 gevangenen overleefde het echter niet. Het kamp van Dachau werd op 29 april 1945 bevrijd door de Amerikanen. Nadien werden er door de Amerikanen SS-ers geïnterneerd, en van september 1948 tot in 1964 was het een vluchtelingenkamp. Verschillende religieuze memorials (o.m. voor de rooms-katholieken, de protestanten, de joden) werden in de jaren '60 opgericht. Op het terrein kan men ook de 2 crematoria bezoeken. De kampbarakken zijn verdwenen, maar enkele werden nauwkeurig gereconstitueerd, met o.m. een slaapzaal, eetzaal en sanitaire ruimte. Kortom: niet te missen, hoe aangrijpend ook. Mijn inziens is dit het meest didactisch verantwoorde bezoek (dat trouwens gratis is) aan een concentratiekamp (in dit opzicht beter dan het overweldigende en gruwelijke vernietigingskamp Auschwitz-Birkenau in Polen). Na het bezoekerscentrum (met onthaal, sanitair, cafetaria en boekhandel) kan men best starten in de cinema (van het hoofdgebouw) en de documentaire film bekijken (2021, 38 min., 5 talen). Ook de voormalige gevangenis met de cellen is toegankelijk. Het internationaal monument op de appèlplaats is en blijft aangrijpend. Best kies je voor een rondleiding (in het Duits, Engels of Spaans) met gids. Men kan echter niet op voorhand reserveren, wees er dus snel bij! De permanente tentoonstelling "Het pad van de gevangenen" opende in 2003 met 13 afdelingen. Bij het paneel van de Benelux-gevangenen valt mijn oog op de informatie van Arthur Haulot (1913-2005) die hier in 1942 terecht kwam. Later was hij bekend als de laatste unitaire Commissaris-Generaal voor Toerisme (van 1946 tot 1978) in ons land. Ik heb deze grote man en verzetsheld professioneel ooit één maal ontmoet in Brussel.

OLYMPIA

Een nostalgisch bezoek aan het **Olympia Park** (of Olypark) rond de Olympiasee is ook een topper! De Olympische Zomerspelen van 1972 getuigden van een gedurfde architectuur met de doorzichtige golvende daken van het Olympisch Stadion. Met de lift kan men ook op de 185 m hoge Olympiaturm (deze TV-toren hebben wij overgeslaan, het onthaal was allesbehalve gastvrij voor de pers). Sedert 2017 is er een Memorial voor de tragedie van de gijzelneming van de Israëlische atleten (4/5 september 1972) door de Palestijnse terreurbeweging Zwarte September. Bezoek ook de interessante tentoonstelling "Design für Olympia" in de *Pinakothek der Moderne*.

Winkelgalerij Fünf Höfe met hangende tuinen

SHOPPING

In 1972 werd in München de allereerste Duitse winkelwandelstraat geopend. Intussen is er een zeer groot voetgangersparadijs. De hoofdwinkelstraten zijn: Kaufingerstrasse, Neuaußer Strasse en Sendlinger Strasse met vooral winkelketens. Duurdere winkels in de Theatinerstrasse en het originele winkelcentrum **Fünf Höfe** van architect Herzog & de Meuron met hangende tuinen, en exclusieve winkels in de Maximilianstrasse (met ook het bekende Kempinski Vier Jahreszeiten hotel). Het topwarenhuis is Ludwig Beck (°1861) op de Marienplatz. Als men aan mode denkt, dan kan men in München niet voorbij aan de typische Beierse klederdracht (met o.m. dure Haferl schoenen, lederhosen en dirndls), die terug in opgang is bij de jeugd. De Viktualienmarkt is het sfeervolle plein bij uitstek, waar men sinds 1807 geniet aan de kraampjes met voeding en bier.

INFO

- Meer info: www.einfach-muenchen.de of www.simply-munich.com
- Onmisbaar: de Nederlandstalige pocket Groene Michelingids München Weekend. Volledig en praktisch (met tal van adressen in verschillende prijsklassen) + plattegrond.
- Contact: Frauke Rotschuch / München Tourismus frauke.rotschuch@muenchen.de

Évasion à Blankenberge

©Texte et photos : José Burgeon

Plage de Blankenberge

« Goeiendag en welgekomen in Blankenberge », en dialecte régional. Sous la conduite de Francine, guide passionnée et passionnante, nous découvrons le Centre Belle Époque. En 1860, l'Hôtel des Bains situé à côté du casino, accueille notamment le Roi Albert, des princes russes et polonais, le shah de Perse, l'archiduc Ferdinand et son épouse Sophie. Après la guerre entre l'Allemagne et la France en 1875, règne une période de bien-être et de stabilité. La bourgeoisie européenne connaît une certaine prospérité. Le

tourisme gagne en importance, grâce à la construction du casino, du Pier, de nombreuses villas majestueuses et de grands hôtels. Blankenberge devient une station balnéaire importante. La Belle Époque est plutôt un esprit du temps.

Cette nouvelle sorte de bourgeoisie industrielle veut l'air pur, échapper à l'ennui et s'amuser. L'ingénieur bruxellois Malecot inaugure la première ligne de chemin de fer entre Bruges et Blankenberge en 1863. Un fossoyeur gagne 130 francs par an et un hôtel sur la digue coûte 6000 francs pour 3 mois de vacances. L'Art nouveau présentant des lignes courbes et des arabesques se situe entre 1890 et 1914 et l'Art décoratif à partir de l'exposition de 1925 à Paris (www.belleepoquecentrum.be).

Pier

LA MAISON MAJUTTE

Un endroit fabuleux à découvrir est la [maison Majutte](#), la plus vieille maison de pêcheurs de la côte belge (fin XVIIIe siècle). L'accueil agréable du propriétaire Pieter et la visite plaisent à tous les visiteurs. Un conseil : pour les amateurs de bonnes bières, dégustez une Kokke Teute, la divine bière locale brune ou blonde. Les pêcheurs étaient très superstitieux. Ils étaient convaincus qu'un bourreau, « De Roeschaard », errait dans les environs de Blankenberge. Pour se protéger contre le harcèlement de l'esprit, ils ont reçu un « Lapname », un surnom. De cette façon, le fantôme ne pouvait plus les intimider. Le dernier pêcheur qui a vécu dans le cottage Majutte était Pieter de Bruyne et son faux nom était Pé Majutte. Voici quelques proverbes en dialecte local, remis gentiment par Pieter : Heurn akster weunt hooge (C'est une femme avec de longues jambes) ; Z'n ejne ooge zegt foert teegn den anderen (Il a l'air de loucher), Je ku nog nie rechte piss'n in e kromme buuze (On ne peut pas pisser droit dans un tuyau courbe), Mè scharhoak'n ligg'n (Etre amoureux). Quelques mots de la côte : Geirnoars (Crevette), Bazerong (Chemise de pêche), Fietjefakkerieje (Nul), Blutsepoeper (Jeune oiseau), Oedejoengedochter (Vieille fille).

LE MUSEE LAITIER

Le [Zuivelmuseum ou Musée Laitier](#) est une exposition permanente remarquable de vieux matériel. Le visiteur se promène à travers l'histoire de l'industrie laitière des cinq derniers siècles en Flandre et aux Pays-Bas, revivant ainsi l'évolution de l'industrie du lait du passé au présent. Vous retrouvez l'atmosphère de jadis grâce à une collection unique de vieilles barattes, de vieux pétrisseurs, de presses à fromage, de machines à écrémer, de bouteilles de lait, de matériel de laboratoire et toute une série d'autres articles utilitaires. Vous pouvez aussi admirer des affiches et des photos historiques.

SEALIFE

Sealife est le monde de la mer. Vous pouvez découvrir la faune du littoral rocheux, soit plus de 2 000 créatures dans de magnifiques aquariums. Vous rencontrez des manchots cocasses, des loutres, des lions de mer, des otaries et des phoques. Sealife s'occupe de soigner des phoques blessés (SOS Phoques). Il faut également passer par l'aire de jeux, l'île aux tortues, la zone des hippocampes et des raies, et pénétrer dans le tunnel de l'océan (www.sealife.be). Le Parc Léopold III est un espace vert tranquille, avec une aire de jeux originaux, situé près du Paravang de 1908 et face au port de plaisance.

BONNES ADRESSES

Lors d'une promenade, vous pouvez vous arrêter notamment au chalet du parc et un peu plus loin au petit café 't capiteintje. A quelques pas du Parc Léopold, à la Leopoldstraat 34, voici une adresse sublime à conseiller aux fins gourmets. Le menu du **Ten Doele** à 60 € propose par exemple l'anguille au vert, le homard et le dessert de vanille. Quel régal !

La Brasserie José, située sur la Visserstraat 18, présente un cadre agréable, une ambiance musicale de jazz et blues. A la carte, on trouve notamment les huîtres, les croquettes de crevettes et les coquilles St-Jacques. La Brugse Zot au fût ravit les connaisseurs.

L'Hôtel Azaert**** : bonne situation 8 minutes à pied de la digue, Hoogstraat 25, belles chambres et magnifique petit déjeuner au champagne Tsarine (que j'ai eu l'occasion de déguster à bord du célèbre train suisse Glacier Express).

INFO

- Westtoer www.dekust.be – info@dekust.be – Tél. 050 30 55 00
- Toerisme Blankenberge – Hoogstraat, 2 – Tél 050 63 66 20 www.visit-blankenberge.be
www.dekustram.be

In het kielzog van Jacobus : mijn pelgrimsroute! (deel 3)

©Tekst en foto's: Patrick Perck

Nu echt op weg. Over de taalgrens

Ondertussen kende ik de klappen van de zweep : bij nacht en ontij starten. Vijf minuten droog en dan lidmaat na lidmaat, stap na stap natter. Geen kracht meer in de vingers. Handschoenen aan. Naar plan kijken en dus handschoenen uit. Bundel kopijen onmiddellijk onleesbaar. Pad onvindbaar, opnieuw vloekend naar één of ander baantje en maar verder sjokken. Eens in het zuiden

zou het toch aangenaam warm moeten worden. Toch? Maar ik was nog maar in Vlaanderen...

Vandaag zou ik op de Pelgrimsroute zelf moeten geraken: **Jodoigne**! En dan zou slaapgelegenheid vinden kinderspel worden. Niks van. In Geldenaken of Jodoigne over de taalgrens en over de gewestgrens. Regen evolueert mee. Geen opklaringen. **Eghezée** geraakt en oh wonder: waterzonnetje komt tevoorschijn dus snel enkele kiekjes. Nadien opnieuw ondoorzichtig regengordijn. Nergens nog aan controlestempel te geraken en dus naar rijkswacht. Komt u voor een aangifte? Diefstal?

Stadhuis van Jodoigne

Overval? Neen. Een stempeltje. Voor niet dringende gevallen moet u maandag terugkomen. Het is nu zaterdag en we werken in weekendmodus. Neen, nu en dan uitleg hoe ik linea recta naar treinstation geraak want overnachten is er hier niet bij. Ik liet “per ongeluk” mijn perskaart zien (wilde zagezegd mijn identiteitskaart tonen) en planton werd inschikkelijk. Zeer inschikkelijk. Riep de Jef erbij die mij met combi naar ijzeren weg bracht... Politie... je vriend! En leve de UBJET-perskaart. 's Anderdaags ben ik speciaal van station opnieuw naar gendarmerie gestapt om te bedanken maar noch de Jef, noch planton waren aanwezig. Was zondag en alles pottoe. Maar voor vanavond had ik slaapgelegenheid gevonden. Moest enkel nog in **Namen** geraken. Een fluitje! Kleren waren die nacht thuis niet droog geraakt en ben dan maar met klamme broek en vest (en drie lagen ondergoed) op trein gestapt op weg naar waar ik gisteren gestopt was, dus rijkswacht. Sesam deed niet open en dus glibberend schuivend naar de hoofdstad van ons Waalse Gewest, daar waar de Samber in de Maas vloeit. Pad echt goed aangegeven: was op de *Via Monastica* en wat een verbetering. Echt voor stappers. Maar het

was veel te vroeg in het jaar! Bar slecht weer en geen andere schelpenstappers te bemerken. Misschien waren ze er wel maar ik kon geen twee meter om me heen kijken. Felle regen iets minder maar dichte mist. Echte erwtensoep. En koud. Bitterkoud. Maar straks slaapgelegenheid. Voor de eerste maal deze tocht. Jeugdherberg was open en ontving ook pelgrims! Eindelijk op weg, echt deze keer! In Namen toch nog enkele keren moeten aanbellen om te vragen waar jeugdherberg nu was. Aan de Maas! Volgende bel: aan de Maas! Volgende bel: nog een kilometer of zo. Lag dus iets buiten Namen zelf maar onthaal vriendelijk. Hier zijn lakens en die moet je morgenvroeg beneden aan de trap in de container droppen. Geen avondeten, daarvoor moet je terug naar de stad en geen warm water: is stuk. Wel ontbijt maar je moet voor 08.00 u de deur uit. Stempeltje en naar de kamer. Mooie kamer met acht britsen. Was nog alleen, dus een benedenbed gekozen nabij raam zodat ik venstertablet als kastje kon gebruiken. Radiatoren werkten en dus al mijn kleren te drogen. Pyjama aangetrokken boven proper ondergoed want geen andere droge reservebroek noch pull. Was toch alleen. Douche druppelde inderdaad

*Hier stroomt het water nog in haar bedding.
Zou later anders worden*

enkel ijswater. Bah! Stilaan terug gevoel in tintelende vingers. Geen moed om me in kledderkleren te hijsen om in de stad op zoek te gaan naar dagschotel. Had ten slotte toch een voorraad cashewnoten in mijn rugzak. Een pelgrim moet kunnen afzien. Het werd afzien... Stilaan liep mijn cel vol met andere overnachters. Waren geen Caminogangers bij. Wel twee vertegenwoordigers die blijkbaar niet zo'n denderend artikel te koop hadden want zich geen beter hotel konden permitteren en dan nog een bedelaar die op één of andere manier toch voldoende stuivers had weten te bemachtigen om zich een warm bed te kunnen permitteren. Ik gaf hem een handvol noten maar hij vroeg of ik ook bier had. Neen dus. En warm bad was er ook niet bij. Lagen dus met vier in kamer van acht. Net in bed en kniplicht uit of de andere drie begonnen te ronken. Ronken werd snurken. Snurken werd bomen zagen. Nachtlampje aan en wat opmerkingen gemaakt. Anderen stopten met kabaal. Oef. Lichtje uit en snurken begon opnieuw. Lampje opnieuw aan en wat lezen... over stille tropische stranden. Doodmoe en derde poging tot slapen. Gesnurk overdonderend. Met opgekropte woede dan maar rugzak beginnen rangschikken. Kleren ondertussen droog dus kon alles in eigen plasticzakje vooraleer in backpack te rangschikken. Ik had geleerd dat elk kledingstuk best apart in zakje wordt opgeborgen dit tegen insecten maar ook tegen regen.

Zolang licht aan was waren anderen stil. Eens licht uit begon gebrom opnieuw. Ondertussen sloeg de kerktoren drie! Voor de zoveelste maal opgestaan en me beginnen wassen, juist, aan de lavabo en nadien nog even handdoek en washandje op chauffage laten drogen. Om vier hield ik het voor bekeken. Groot licht aan dus gesnurk stopte en me volledig klaar gemaakt. Bed afgetrokken en laken mee geritst. Ik zou proberen beneden in de ontbijtruimte op de bank nog wat te doezelen. Deur onzacht achter me dicht getrokken en naar beneden. Inderdaad de container voor het gebruikte beddengoed, net achter de benedendeur. Deur achter me in slot. Maar!!... Container stond in een zeer kleine nis en de deur om naar de gang te gaan richting ontbijttafel was nog gesloten... Ik kon niet verder en kon dus ook niet terug want mijn badge bleek maar geldig voor één nacht... Opgesloten in klein zeer tochtig, ijskoud sas heb ik tegen mijn rugzak geleund nog tot zeven moeten wachten vooraleer verlossende zoem weerklonk dat volgende deur ontsloten werd. Had de laatste drie uur geen last van snurkers maar van onderkoeling. Hete koffie en stuk droog Frans brood met twee repen kaas en appel. Dan als een schim naar buiten waar het nog volop donkerde. Op weg naar nieuwe trip en trapavonturen. Op weg naar zuiden, droogte, hitte en clear view. Wat zou het nu huis dichtbij 't vrouwtje toch gezellig knus moeten zijn...

Riviera del Conero e Colli dell' Infinito

Nationaal Park als insteek voor eco- en agrotourisme

.....
 © Tekst en foto's : Jempi Welkenhuyzen

Conero Natuur

De Italiaanse regio Marche of in onze taal de Marken is o.a. bekend omwille van zijn nationaal park. Het een rotsgebied aan zee met tal van wandel- en MKB-routes. Conero by Bike heeft zelfs elektrische fietsen, maar ik verkies het park te voet te ontdekken. Samen met mijn gids, Massimo Paolucci, die instaat voor de marketing van het gebied, stappen we de Passo del Lupo

af. Dit pad, één van de 18 wandelroutes, staat met stip op nummer 1. Niet in het minst omdat je een adembenemend uitzicht krijgt op de landtong met zijn rotsen die onder de naam de '2 zusters' uit het water opduiken, maar ook omwille van de afdaling naar het strand van Due Sorelle. Je kijkt, bij helder weer, van hier tot aan de kust van Sirolo en Numana.

De route is goed aangegeven en loopt vlot, dus ook voor kinderen een leuke wandeling. Een tip? Vertrek vanaf het bezoekerscentrum, waar je een tentoonstelling wacht over de natuurlijk, culturele en historische bijzonderheden van het gebied. Best kies je ook voor de ochtend. Dan is het nog vrij rustig in het park en je trotseert ook de hitte.

FAUNA EN FLORA

Wilde dieren heb ik niet meteen gezien, maar mediterrane flora des te meer. Het beschermd gebied bevat eigenlijk in enkele kilometers de essentie van de Marche: van fluweelzacht strand ga je tot de heuvels en de rotsen, met zicht op de Adriatische zee en de Apennijnen. Ondertussen pluk je wat kruiden, zie je steeneiken en ceders, dennen en knoestige, eeuwenoude olijfbomen. Ook de rode jeneverbes gedijt hier goed en uiteraard is er de aardbeienboom. “Niet voor niets wordt de streek ‘Conero’ genoemd, legt Massimo uit, “Dat komt van het Griekse Komaros en betekent letterlijk aardbeienboom.” Boven op het uitzichtpunt zal Massimo me nog het verhaal van het zeemonster vertellen. Een mooie legende over sirenen en opgeslokte vissers.

NUMANA

Alhoewel er diverse eet- en wijnstops zijn in de buurt, rijden we drie minuten naar beneden, richting Numana. Onderweg passeren we nog een voormalig klooster, waar de binnenplaats een 11^e eeuwse kerk verbergt. De sobere abdij van St. Petrus is intussen een bekend hotelcomplex geworden. Monteconero is zeker een halte waard, want het terras bij de American Bar biedt een uniek panoramisch view op de streek, het restaurant Merlin Cocai is aanbevelenswaard en ook de Spa blijkt een aanrader. Maar Massimo neemt me mee naar het nabijgelegen Numana. Een schilderachtig plekje met een haven en het strand, een moderner stadsdeel en het alta bosgebied. De haven was al bekend ten tijde van de Grieken die met de Picenen handel dreven. Na de Romeinse overheersing en de Middeleeuwen sliep het stadje terug in. Totdat rijke Romeinse families het herontdekten in de vorige eeuw en Namana nieuw leven inbliezen als zomer resort. Nu is het dan ook een mondaine badplaats. Spring zeker eens binnen in het Antiquarium waar je 2500 archeologische vondsten uit de regio kunt vinden. Wandel door het centrum, geniet van het uitzicht en zoek een gezellig terrasje voor een koffie bij Morelli of een ijsje in de Gelateria Vergnano (sinds 1882 lees ik op de gevel)

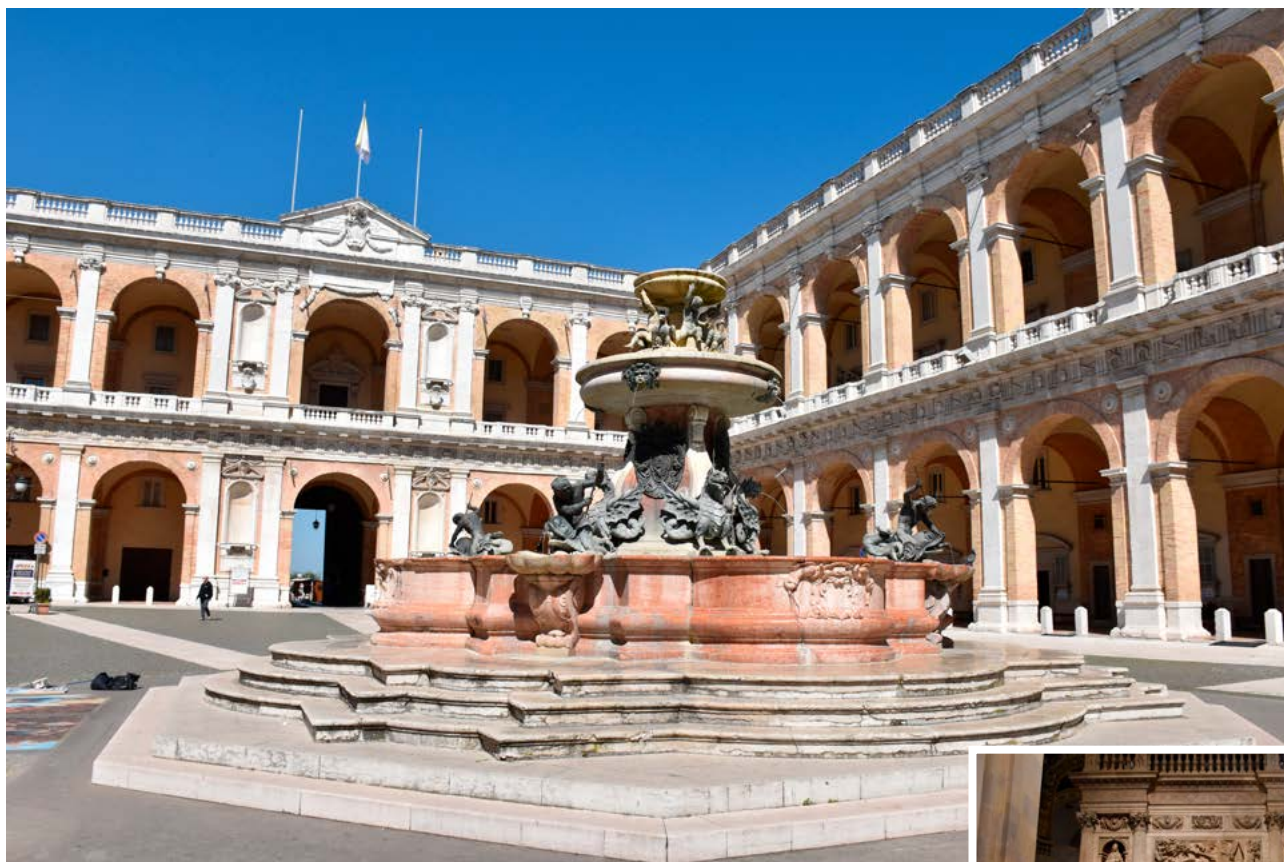
Numana: gezellig terrasje

Het Apostolisch Paleis

ORO LIQUIDO

Vloeibaar goud. Zo kun je de olijfolie van de familie Gabrielloni omschrijven. Het familiebedrijf ging van opa Marino (1955) over op Emilio en nu zijn de ‘vrouwen aan de macht’ Elisabetta en Gabriella zetten de traditie voort, maar hebben ook gemoderniseerd. Naast het gamma aan top olijfolie hebben ze ook nieuwe producten ontwikkeld, zoals snoepgoed en cosmetica. Maar de molens persen nog steeds op dezelfde wijze de olijven in Recanati, via de Strada Provinciale een goed half uur rijden van Numana. De dames werden onderscheiden met de ‘Pink Planet Women Entrepreneur Prijs en aan de muur hangen tal van certificaten ‘goud’ en ‘zilver’ behaald op diverse wedstrijden met hun intussen zeer gegeerde olijfolie. Denk aan de Vigoro Monocultivar Piantone, om maar iets te noemen. Tijdens een informele tasting geeft de dames des huizes mee hoe je een goede olijfolie herkent. Uiteraard let je op de herkomst. Je kiest altijd extra vierge. Dat verwijst naar de zuurtegraad. Wat vertelt je de kleur en hoe ruikt de olie. Als er defecten inzitten, ruikt de olie stoffig, ranzig, zelfs modderig. Kijk ook naar de oogstdatum, want goede olijfolie blijft slechts anderhalf jaar goed. Uiteraard moet je proeven. Best uit een bekertje, zonder brood. Dan smaak je de gebalanceerde aroma’s het best. Let op de juiste mix tussen fruitig, bitter en scherp. Voel ook een prikkeltje in de keel.

△ De piazza met indrukwekkende fontein en galerie
▽ De basiliek binnenplein

△ Loreto Huis
Maria achter
marmere
sarcofaag

BLIND PROEVEN

‘Degustazione alla cieca’ zegt een bord langs de weg. En nog: visite in Italiano / English tours. Dus duik ik nog even in de kelders van de familie Garofoli, waar men al vijf generaties lang wijnbouw beoefent. De kleindochter wil me wel ontvangen. Maar er komt straks een bus Amerikanen en dus gaat het op een drafje. Het bekende verkoopspraatje volgt: we respecteren de traditie, maar volgen de markt en we produceren wijn volgens de moderne methodes. Dat betekent 1,2 miljoen flessen per jaar, oplage van 50 hectare wijngoed, waarvan deels eigendom en deels in pacht. De cantina is indrukwekkend. Ik noteer zes cru’s, evenveel ‘selezioni’s’ en zes soorten bubbels. Tot slot is er sprake van vijf ‘linea’ - (lijn) en twee ‘passiti’ -zoete wijnen. Uiteraard maakt het bedrijf ook brandy en grappa. De klassiek gemaakte brut rosé van verdicchio opent perfect als aperitief, waarna ik me de Macrina laat inschenken. Dit is momenteel de prijswinnaar van Garofoli. Eveneens de verdicchio druif, op stalen vat, past deze wijn bij wit vlees en zeevruchten. Ik sluit af met een ‘Grosso Agontano’. Dat is een riserva van de Montepulciano druif, 12 maanden op eikenvat en 2 jaar verfijnd in de fles. Voor de ‘primi piatti’, de eerste gang, hoor ik, de truffel mag er zijn. Maar of ik dan wil afscheid nemen, want de autocar kan ‘al momento’ aankomen. Addio dus.

DE BASILIEK VAN LORETO

Op 30 kilometer van Ancona (Marche) ligt het bedevaartsoord van Loreto. Na Rome is dit wel de meest bezochte plek in Italië. Volgens een 15^e eeuwse legende zou zich hier het geboortehuis van moeder Maria bevinden. Engelen zouden het uit Nazareth hebben getransporteerd begin 14^e eeuw. En sindsdien zakken tal van katholieke gelovigen, niet alleen Italiaanse landgenoten, maar pelgrims van over heel de wereld, af naar dit stadje. Uniek aan de Basilica is dat het omarmd is als een militair fort. De kerk trok immers niet alleen pelgrims aan, maar ook geboefte dat het gemunt had op de rijke kerkschaten. Ik vind een verwijzing naar een eerder verhaal dat dateert van de 12e eeuw. Toen stond er reeds een kerkje in Loreto dat toegewijd was aan Onze Lieve Vrouw. Meer nog zou een wonderdadig beeld hebben bestaan waar men smeekbeden tot richtte. En die uitleg lijkt me meer aannemelijk. Een weetje? Korter bij huis, nl. in Visé of in het Nederlands-Limburgse Thorn en Venlo heb je ook Loretokapellen. Hoe dan ook, vaak breiden pelgrimsoorden uit en dus ook in dit geval. De Basiliek van het Heilig Huis werd gebouwd en de zgn. woning van Maria kreeg een marmeren omhulsel voorzien van een

Garofoli wijnkelder

Bezoekerscentrum Natuurpark

De Fontana Maggiore van Loreto

meesterlijk reliëf door Renaissancekunstenaar Bramante. Niet alleen de basiliek maar heel de naaste omgeving is indrukwekkend. De Piazza della Madonna ligt op het hoogste punt van de stad, met centraal op het plein de Fontana Maggiore, een monumentale waterfontein in brons en marmer. Straatkunstenaars proberen wat geld in het laatje te krijgen met hun religieuze krijttekeningen. Ze kunnen inderdaad een aardig stukje tekenen.

HET APOSTOLISCH PALEIS

Ligt de basiliek aan het oosten van het plein, aan de overzijde, de noord- en westkant wacht het Apostolisch Paleis. Archivaris Fabio Dal Cin heet me welkom. Hij heeft het druk, maar legt in een notendop uit wat er zich allemaal achter deze muren schuil houdt. Met een fraaie publicatie in de handen geniet ik van beeldhouwwerken, sieraden, wandtapijten en majolica keramiek. In een apart luik worden, naast tal van andere werken, de collectie schilderijen van Lorenzo Lotto gepresenteerd. De meeste tentoongestelde voorwerpen blijken geschenken aan het Heilig Huis. De tijd roept en ik begeef me op pad naar de Wijnmakerij van Loreto. Die ligt verborgen in een zijstraatje. Hier wordt de bekende miswijn geblend en gebotteld. Maar pech, miscommunicatie, wie zal het zeggen, ik sta voor een gesloten deur. Of ik namiddag nog kan terugkomen? Helaas, ik hou dit bezoek nog tegoed, is mijn antwoord. Ook het Museo Storico Aeronautica zal voor een volgend keer zijn. Nochtans één uit de duizend wanneer je liefhebber bent van militaire uniformen. Hele collecties luchtmachtgedij van alle rangen en standen zijn hier nauwgezet verzameld.

QUALITA AMORE

Oftewel het lekkerste vlees van de slager. Het concept bij Villa Musone aan de Via Carducci is even simpel als geniaal. Typische merkproducten van de Marche in de winkel, andere kwaliteit van vlees in het restaurant en overnachten in één van de representatieve kamers. Alles samen onder 1 dak! Spraakwaterval Giuseppe Cingolani ontvangt me met open armen. Een man met liefde voor het vak. Ik voel met meteen thuis. Dit is dan ook zoveel meer dan een slagerij cq restaurant. Hier gaat het over passie voor het product en de keuken. “Dat begint al bij het juiste weiland, de manier van fokken en het kiezen van de mooiste dieren. Ik let op elk detail, van de stal tot in de slagerij. We brengen dagelijks vers vlees in de toog en zorgen voor variëteit op het bord. “Ik ga voor ossenvlees dat 15 dagen gerijpt is”. Voor de grill gebruikt Giuseppe houtskool van de Serafino en Verano oven. En dat proef je. De smaak, het parfum; van buiten met een

randje vet, vanbinnen stevig, maar mals en vetarm. En begeleid van het typische platbrood Crescia. Een lichte lokale rode wijn rondt af. Top!

Het olijfolie bedrijf Gabrielloni

Museo Numana

A tourist takes a picture... in Rijmenam

© Karel Meuleman

Water trekt me altijd aan (maar ook bergen en andere mooie landschappen). De Dijle in Rijmenam is één van mijn geliefde wandelplekken. De foto is een toonbeeld van eenvoud, maar tegelijk zit er veel in het beeld. Dit zijn niet mijn woorden maar wel een van de uitspraken over mijn foto's op een tentoonstelling in het dorp. Maar de conclusie van velen: 'ik wist niet dat het bij ons zo mooi is'. Kijken door het oog van een ander (al is het fotografisch oog) loont dus. Uiteraard spelen de weersomstandigheden mee, niet alleen bij 't wandelen zelf, maar ook bij 't schieten van een mooie foto. Deze is heel eenvoudig gemaakt met mijn Iphone. Net als een aantal andere foto's op de tentoonstelling gemaakt met de Iphone kan ik ze uitvergroot tot minstens formaat 30 x 40 cm, zo goed is de resolutie van 3,1 MB. De foto is wat bijgekleurd met de gratis app Snapseed. O ja, een tip voor de wat gevorderde amateur: de app Camera + geeft je de mogelijkheid om alle instellingen aan te passen bij het maken van de foto, van sluitersnelheid over ISO-waarde en witbalans tot scherpstelling.

Water always attracts me (but also mountains and other beautiful landscapes). The Dijle in Rijmenam is one of my favorite hiking spots. This picture is a model of simplicity, but at the same time there is much in this picture. These are not my words but one of the comments made on my pictures at an exhibition in the village. It summed up the conclusion of many: 'I did not realize how nice it is in our place.' Looking through the eye of another (especially the photographic eye) is so worthwhile. Of course, the weather conditions, not only the walk itself, help to create a great photo opportunity. This is made easy with my Iphone. Like a number of other pictures in the exhibition I can also zoom in on Iphone pictures to at least a size of 20 x 40 cm, so good is the resolution of 3.1 Mb. The photo was also touched up with the free app Snapseed. Oh, and a tip for the more advanced amateur: the app Camera + allows you to adjust all settings when taking a picture, from shutter speed to ISO sensitivity and white balance to focus.

Namur possède le premier Casino Resort de Belgique

©Texte : Gilbert Menne – ©Photos : Brigitte Bauwens et Circus Resort Namur

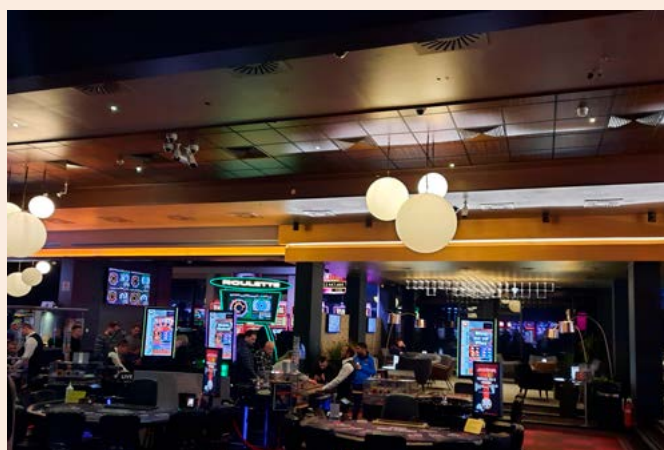
Vendredi 13 février 2023, une date historique pour la capitale wallonne : elle accueille désormais le Circus Casino Resort, une nouveauté en Belgique ! Ce super complexe comprend cinq entités : un casino, un hôtel 4 étoiles, un restaurant gastronomique et un espace de bien-être. Un atout touristique de premier ordre.

Le projet était négocié depuis 2010 par la société Ardent Group qui y a consacré un investissement de 23 millions en bord de Meuse, sous la citadelle. Il a fallu d'abord rénover complètement l'ancien Kursaal, construit en 1914. Son aspect désuet a fait place à de grandes baies vitrées et des terrasses s'ouvrant sur le fleuve. A côté, le restaurant bistronomique « La Carte du Roi », qui propose une cuisine européenne raffinée. L'ancien hôtel a fait place à un superbe Hôtel Mercure **** de 100 chambres, dont 26 de luxe, 7 suites et 18 en terrasse. Le Centre de Bien-Être comprend un espace fitness et dispose de différents types de soins et de massages, avec jacuzzi, sauna et hammam. Le casino, ouvert 7 J/7 et 24h/24 a un bar panoramique et espace lounge, 7 tables de roulette, 3 de blackjack, des tables de poker et 250 machines de jeux. Le casino organise chaque année le championnat de Belgique de poker. Le Resort dispose aussi de plusieurs salles modulables pour des réunions, conférences et événements divers.

Le Circus Casino Resort procure 180 emplois et espère accueillir 200 000 visteurs par an.

En créant ce complexe, Ardent Group table sur un nouveau concept du casino : un lieu festif et de divertissement, alliant la détente, le bien-être, la gastronomie, un spectacle, une nuit de qualité et le jeu.

Nous ne doutons pas qu'il aura du succès. Faites vos jeux !

INFO

- Avenue Baron de Moreau 1, 5 000 Namur, 081/649220, info@casinoresortnamur.be
- Contact presse : jochen@rca.be.

Hidrodoe, een museum op kindermaat

©Tekst en foto's: Patrick Perck

Kerstvakantie en je bent opa? Je confisqueert je kleinzoon voor een dagje museumbezoek. In de bossen aan het Nete-park, op grondgebied Herentals situeert zich een museum op kindermaat. Rode draad? Uiteraard water. Hidrodoe! Een echt prachtige zeer bosrijke streek en dus een gezond alternatief voor Ipad verslaving. Je komt vanzelf in het waterproductiecentrum van Pidpa, helemaal verscholen in het groen. En net daar werd het themapark Hidrodoe gebouwd, een belevingscentrum over water.

Met meer dan honderd water gerelateerde experimenten is je toevertrouwd nageslacht – en jijzelf - euforisch zoet. De verschillende toestanden van water (vloeibaar als water, vast als ijs en gas als damp) zijn pikfijn ingewerkt in een muur zodat je met handen (en aangezicht) kan voelen en proeven. Lichtbreking in water? Hoe plant water zich voort? Test het uit! Heeft je kind teveel aan energie? Laat hem aan het rad draaien zodat er zich een draaikolk ontwikkelt. Voetballen met waterpistool? Het kan. Bellen blazen door oppervlaktetenspanning te verlagen? Het kan. Er is zelfs een ring geplaatst waarmee

je je, als je behendig bent, helemaal kan omhullen met een reuzenbel. En om even te verpozen ga je naar de ciné-afdeling voor een halfuurtje 4D film. 4D? Neem van mij aan dat het hier om een light versie gaat want de clubfauteuils blijven veilig onbeweeglijk. Uit de derde grotere zaal kreeg ik Astor niet buiten. Hier werd een heel waterparcours in niet mini maar midi formaat nagebouwd. Water stroomt uiteraard naar beneden maar onderweg kan je zelf de loop van de rivier veranderen. Sluit bv enkele schotten en je ziet het waterpeil stijgen. Laat dit niet te lang geschieden of het aangrenzend dorpje komt onder water te staan. Maar open nu ook niet meteen alle schotten want dan stroomt het water zo naar beneden zonder de zijbeuk te nemen. En laat nu net deze zijbeuk nodig zijn om een waterkrachtcentrale in werking te stellen. Iets verder kan je dan, ook weer door verplaatsen van schotten, de speelgoedbootjes in een sas drijven. Bovenste schotje toe en onderste schotje een beetje open (niet plots helemaal of bootje kapseist) en je begrijpt zo hoe een sluis werkt. Nog wat lager kan

je een echte meander maken door allemaal kleppen en afsluitstutten te verplaatsen maar vermits hier tientallen kindjes ieder apart schotbalken tegelijk ophaalden en verplaatsten liep alles mis. Geen leiding betekent chaos ! Dit project van het waterbedrijf Pidpa werd in 2003 geopend en bestaat dus twintig jaar en is schot in roos met meer dan 60 000 bezoekers per jaar. Beste tijdstip om te bezoeken ? Altijd meer dan ok. In winter haal je je gezin van achter de tv voor een dag vol beleving en in zomer haal je je gezin van onder je terras voor een dag vol beleving maar dan ook met tal van buitenpret. Maak van de gelegenheid zeker gebruik om een dagje te gaan bossen. Natuur in kwadraat. Je zit er middenin ! Opgepast : Hidrodoe is op woensdag en zaterdag gesloten. Behalve dan in de zomermaanden want dan 7/7. Voor de prijs hoef je ook niet te laten want er zijn tal van kortingstickets. Leerkrachten ? Gratis en houders van perskaart idem dito. Gaarne dan een seintje aan Hilde De Laet, de uiterst vriendelijke manager. Alle info op www.hidrodoe.be.

UBJET uitstap Spontin en Bouvignes – 28/11/2022

©Tekst en foto's: Patrick Perck

Toen ik twee jaar geleden in Frankrijk aan 't rondhossen was in de vallei van de Somme kwam ik in een klein stationnetje terecht waar net een historisch treintje passeerde. 'k Was te laat om mee te rijden maar ben bij de chef de gare inlichtingen gaan opsteken. Machinist, stoker, conducteur, stationschef, seingever, ... allemaal vrijwilligers die hun leven veil hadden om historisch erfgoed blinkend rijdend te houden voor het nageslacht. Prachtig initiatief. Waarom kon zoiets toch niet in België? Wel... het kan in België! Door allemaal vrijwilligers die hun leven veil hebben om historisch erfgoed blinkend rijdend te houden voor het nageslacht. Prachtig initiatief.

SPONTIN

Het is onze kersverse controleur van de rekeningen maar al jarenlang medebroeder **Sacha Korsak** die ons liet proeven van dit wonder op Belgische bodem. Afspraak 's morgens in het station van Spontin. Station gesloten maar meeting place is in één van de klaar staande historische rijtuigen. Romantisch toch. En dan steekt Fabien, één van de vrijwilligers van wal.

Back in time! Lijn 128: de ijzeren weg van de Bocq. De lijn Ciney-Yvoir werd en wordt terecht als de mooiste van ons land omschreven. Deze lijn werd in 1907 voor het publiek open gesteld dus ruim zeventig jaar na de eerste spoorlijn in België (1835 Brussel-Mechelen). Laatste rit op het traject van de Bocq voor passagiers: 1960. Voor pakjes eindigde de stoomfluit in 1983.

Maar sedert 1992 herleeft lijn 128, elk jaar een kilometer meer en dit dank zij de vrijwilligers van TSP (Toerisme en Spoor Patrimonium). Wat een monnikenwerk: sporen vernieuwen en/of rechte trekken, grindbedekking waar de sporen op liggen hernieuwen, de vaak ingestorte tunnels opnieuw uitgraven en stutten, seinen en wissels lichten en overwegsignalen... allemaal vrijwilligerswerk! En dan de rijtuigen, soms in het buitenland aangekocht, soms schroot, soms iets herkenbaarder maar alles opnieuw werkzaam en glimmend maken en houden. En de locks! En de brandstof! Ongelooflijk wat met enthousiasme en wilskracht kan verwezenlijkt worden.

Maar hoe kwam het dat überhaupt lijn 128er kwam want de meeste steden en centra waren toch al met andere lijnen verbonden? Dat konden we ondervinden tijdens de *real stuff*. Een uurtje in een historisch rijtuig maakt veel helder. Vooreerst konden door dit traject andere routes ingekort worden. Anderzijds waren er in de Bockvallei talrijke steengroeven en deze konden met lijn 128 veel efficiënter vervoerd worden. Dit traject ontsloot de streek ook door internationale verbinding met Frankrijk en Duitsland. Maar wat een sensatie, als de wielen zich in beweging zetten. Dieselseur in de coupé te ruiken maar ook dat is erfgoed. Puffend stijgen en knarsend dalen. Af en toe een stopje om benen te strekken en de directe omgeving te bewonderen. De Bocq, zo zuiver water dat het zelfs naar Brussel werd omgeleid. Her nog een werkende steengroeve en der een authentiek huis dat door de eigenaar zelf bedruipend werd gemaakt door een heuse watermolen elektriciteit te laten opwekken. Doen! Wij deden het en wij genoten. Ook de lichte lunch met streekbier genuttigd in boemelwagon best te pruimen.

BOUVIGNES

Voor de gegadigden een meer dan toemaatje: Musée du Patrimoine Médiéval Mosan in Bouvignes. Terecht een Franse omschrijving want het merkwaardige museum dat meer dan de moeite een oponthoud waard is vergat bij de uitlegteksten bij alle voorwerpen dat er ook Nederlandstalige bezoekers bestaan... Trouwens ik heb tevergeefs een Dietse uitgave van de brochure en de zeer uitgebreide gids gezocht. Het pand op zich is historisch want reeds in 1472 al beschreven. In dit zeer goed bewaarde Spaanse Huis zijn toch een paar vondsten want de oorspronkelijke kamer (tje)s zijn behouden gebleven, dus klein en op verschillende niveaus. Men hield eraan de originele vloeren te behouden en heeft dan maar gedeeltes ervan met hippe stalen passerelles verhoogd om enerzijds een platte vloer te bekomen waarop de artefacten konden geëxposeerd worden en anderzijds toch het

gezicht te behouden op die tegels. Mooi en instructief. Een prachtige bonte verzameling van voorwerpen zo aan te raken. Maar ze zijn niet allemaal authentiek want de hakbijlen die aan de wandrekken hangen zijn helemaal niet messcherp (zelf ondervonden) en bij navraag blijken deze kopieën om voor de hand liggende reden! Deze versterkte vesting welke Bouvignes oorspronkelijk was kon moeilijk uitbreiden bij de permanente volkstoe-groei want enerzijds heb je de Maas en anderzijds de steile bergflanken. Hoe op te lossen? Goede gids die van naaldje tot draadje en aan de hand van schema's diets maakte dat net daarom op de heuveltop een donjon werd opgetrokken om alsnog de vestingen te vergroten. Laat het nu net die versterkte toren zijn waar we heen moesten. Te voet! Calvarietocht want onaangepast schoeisel en modderige ondergrond deed menigeen schuiven en glijden. Slotsom, velen zijn geroepen maar weinigen uitverkoren. Met 22 aan de start maar met amper 5 aan

finish. Overall op parcours zag je kompanen omkeren back to warme gezellige auto om voor de donker thuis te geraken. Inderdaad al schemer maar uitzicht boven grandioos. De Maasvallei in al haar glorie, overal lichtjes feeëriek aanfloepend tot aan de bocht waar Dinant nog net te bewonderen viel. En laat dat nu net het pad zijn dat ik enkele maanden tevoren bewandelde op mijn heroïsche tocht naar Compostella..., mijn Camino! Toen strompelde ik daar beneden in een dichte mist en kil waardoor ik geen enkel kiekje kon maken en nu van hierboven een prachtbeeld. Nog steeds (of opnieuw) kil maar meer dan foto waard. Wat kan Wallonië toch mooi en begeistertend zijn...

INFO

- Chemin de Fer du Bocq, www.cfbocq.be
- Musée du Patrimoine Médiéval Mosan, www.mppmm.be

UBJET viert Kerst: bezoek Planetarium – 7/12/2022

.....
©Tekst en foto's: Patrick Perck
.....

Sinterklaas amper een eetmaal passé en al de andere mijter-drager vieren. UBJET presteert het want onze voorzitter organiseert traditiegetrouw rond deze periode een Kerst reünie, met, hoe kan het anders, een bezoek van een site in zijn geliefde Brussel. En wij die dachten dat we nu Brussel zo stilaan als onze broekzak kenden... In Grimbergen toch? Kon ik weten dat er in Laken, pal naast het Atomium een ander Planetarium gehuisvest is, het echte! Brussel dus absoluut nog niet gekend. Gilbert mag nog enkele jaren verder doen... Gelet op tijdstippen van de projectie en de uiterst korte dagen werd besloten de rollen om te keren. Eerst het innerlijke van de mens en daarna de geestelijke verrijking. Op amper enkele honderden meter van de gratis parking (een luxe in Brussel) van het Planetarium bevindt zich het stamrestaurant van Gilbert en Brigitte: Le Divin Caprice. Menu? Niet nodig. Je verlaat je op wat men je suggereert. Democratische prijzen van voor de inflatie en perfect geserveerd. Voor de onverlaat die durfde afwezig te zijn en kat te sturen: driewerf pech want binnen een quinzaine sluiten de deuren zich definitief! Echt zonde. Maar lekker was het. En gezellig. En warm. En met een verrassing want bij pousse-café kwam de Kerstman binnen gewandeld... met een zak vol suikergoed! Likkend en smakkend naar de Koninklijke Sterrenwacht van Laken (Boechoutlaan 10) (www.planetarium.be). Schoolreis waard. Is een sterrenkundig museum (Planetarium) en werd bijna negentig jaar geleden (1935) opgericht onder de naam Alberteum. Behoort uiteraard tot historisch erfgoed van Brussel en je kan het niet missen: in Heizel pal naast Bruparck en Atomium. Er zijn tientallen projecties en het komt er dus op aan je goed te informeren wil je met je toekomstige niet in een kindervoorstelling verzeild te geraken of middenin een lancering tot het besef komen dat je hoogtevrees hebt... Even wat cijfertjes? Koepel heeft diameter van 23 meter en is daarmee één van de

grootste van Europa. 840 m² projectieoppervlakte! Acht videoprojectoren! (wees snel want men gaat overschakelen naar digitale projectie). Meer dan 350 zitplaatsen en omnigeluid. Laat je meeslepen in dit grandioos spektakel van hemellichamen, sterrenstelsels, dierenriemen en het internationaal ruimtestation. De aarde gezien vanaf Mars en de maan vanop een reuzenkrater. En er zijn voorstellingen in drie talen dus laat Google Translate achterwege. Wat is de mens toch klein maar wat is UBJET toch groots. (www.planetarium.be).

Superbe exposition Johnny Hallyday à Bruxelles

©Texte : Gilbert Menne – ©Photos : Brigitte Bauwens

Ils étaient là à l'ouverture, faisant la file à Brussels Expo, venant du fond de la France, et de Belgique, pour revoir en sons et images leur idole : Johnny Hallyday ! La vie du chanteur est remarquablement illustrée sur 3 000 mètres carrés par la société Tempora et Laetitia Hallyday.

Un montage de films avec les entrées en scène de Johnny, dès l'entrée, « chauffe » les fans. On peut voir ensuite une réplique de sa chambre d'adolescent, ses costumes de scène créés par de grands couturiers au fil de ses concerts, sa collection de guitares, des milliers de souvenirs musicaux et personnels, une reconstitution de sa salle de cinéma privée.

Les visiteurs verront aussi sa collection de bijoux et une impressionnante partie américaine de l'expo avec quatre Harley Davidson, une voiture GT Cobra et une collection de casques et tenues de moto qu'il utilisait en Californie.

On termine en beauté avec la réplique de son bureau dans sa maison de Marnes-la-Coquette et un film d'actualité avec ses funérailles à Paris au milieu d'une marée humaine. Chapeau !

A voir sans tarder jusqu'au 15 juin. L'exposition aura lieu ensuite à Paris en janvier.

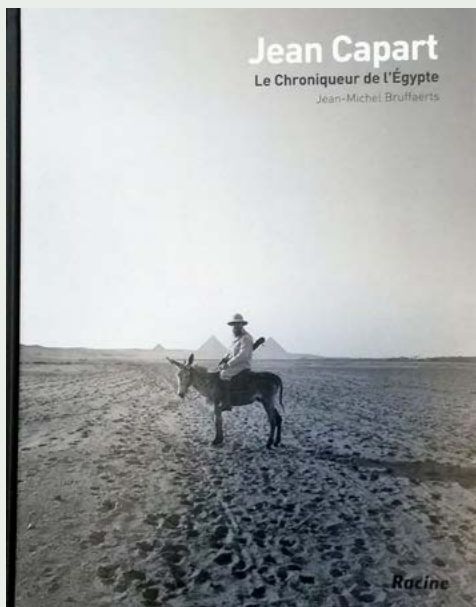
INFO

- Brussels Expo, Palais 2, 1020 Bruxelles. Ouverte tous les jours de 10h à 18h 30, Tél. 02/549 60 49. Contact presse : info@johnnyhallydayexposition.com.

VIENT DE PARAÎTRE JUIST VERSCHENEN

Jean Capart, le chroniqueur de l'Égypte

©Texte : Gilbert Menne

Les passionnés de la civilisation égyptienne sont très nombreux en Belgique et les Musées royaux d'Art et d'Histoire possèdent une des plus belles collections égyptologiques du monde. Mais ce n'était pas le cas à la fin du XIXe siècle, quand Jean Capart naquit à Bruxelles, en 1877. C'est lors de ses cours d'histoire en 6e latine, que le jeune écolier s'intéressa à l'Égypte. Tout au long de ses études, il se mit à rechercher tous les ouvrages scientifiques disponibles. Diplômé en droit, il étudia le copte, s'inscrivit à de nombreuses sociétés et institutions belges et étrangères, donna des conférences et publia des recherches. Il fréquenta Gaston Maspéro qui devint son mentor en égyptologie. Collaborateur bénévole aux « Musées du Cinquantenaire », il fut bientôt chargé d'inventorier et de compléter les très modestes collections égyptiennes belges. Grâce à ses contacts, il réussit à obtenir des milliers d'objets de musées étrangers. Devenu conservateur-adjoint des antiquités égyptiennes des Musées, il accompagna la reine Elisabeth et son fils, le futur Léopold III, lors de l'ouverture du tombeau de Toutankhamon, le 18 février 1923. Notre reine avait eu l'honneur d'être la première personne à pénétrer dans la tombe. Ce voyage fut capital, car c'est quelques jours plus tard que fut créée la Fondation Egyptologique Reine Elisabeth, destinée à faire progresser la recherche égyptologique en Belgique et élargir sa bibliothèque. Jean Capart en devint le directeur. Les collections bibliographiques devinrent exponentielles. Presque chaque année, on organisa aux Musées des expositions. Jean Capart a aussi effectué lui-même des fouilles en Égypte, notamment sur le site d'Elkab. Il donna des conférences et organisa de fructueuses collaborations avec plusieurs musées dans le monde. Nommé directeur-général des Musées royaux d'Art et d'Histoire, il fera réaménager entièrement ceux-ci, en donnant à notre pays un joyau muséal incomparable. Il mourut en 1947 et la presse internationale salua le « fondateur de l'égyptologie belge ».

Jean-Michel Bruffaerts, historien formé à l'UCL, est aussi un passionné de l'Égypte et est unanimement reconnu comme le spécialiste du sujet. Grand admirateur de Jean Capart, il a pu consulter les archives de la Fondation et de la famille Capart pour réaliser cette superbe édition cartonnée de 220x280 mm et de 256 pages, abondamment illustrée, que tout égyptophile tiendra à posséder.

Publiée par les Editions Racine, elle est vendue en librairie à 34,95 € (www.racine.be). Contact presse : michelle.poskin@racine.be.

VIENT DE PARAÎTRE JUIST VERSCHENEN

Droomreizen in Europa (De mooiste plekken die je bezocht moet hebben)

©Tekst: Patrick De Groot.

Luxe reisboek om inspiratie op te doen voor ontdekkingen van bekende en minder bekende Europese toeristische bestemmingen, volgens 9 thema's: zoals cultuur, in actie, fijnproevers en via de transportmodi water (o.m. de Donau- en Rijn-riviercruise), weg (b.v. de Ringweg op IJsland), trein (zoals in Zwitserland), te voet (zoals Cinque Terre). De selectie is redelijk subjectief: Franse bestemmingen komen het meest aan bod, gevolgd door Italiaanse, Britse en Spaanse. Ons land komt alleen ter sprake bij het topic "Bier uit trappistenkloosters", en bij één fietsroute "Route du Comte Jean België/Frankrijk". Nederland en Luxemburg komen niet ter sprake. Elke bestemming heeft een rubriek "Hoogtepunten", een eenvoudig kaartje en praktische informatie: wanneer, hoe lang, planning, nuttige tips en website. De lay out is verzorgd en de fotografie schitterend. Jammer van het foutje: bij de Scherenkust van Stockholm (p. 14) is een foto opgenomen van Kreta! Achteraan een landenregister (misschien is het beter om daarbij ook de bestemmingen op te nemen?). Al bij al een interessante publicatie. National Geographic Reisgids, Kosmos Uitgevers Utrecht/Antwerpen, 2022, 232 blz. € 25,99.

Contact: VBK, P&R Marketing Manager: Christine Van Steerteghem
csteerteghem@vbku.be

IJSLAND, in de reeks "Kleine atlas voor Hedonisten"

©Tekst: Patrick De Groot.

Deze recente reeks reisboeken (oorspronkelijk in het Frans bij Editions du Chêne/Hachette Livre) laat u op een andere manier een prachtbestemming ontdekken. De inhoud is veelzijdig en is na de inleiding ingedeeld in 7 hoofdstukken (volgens geografische regio's, waaronder de hoofdstad Reykjavik). Na de hoogtepunten volgen aspecten en informatie over geschiedenis (met o.m. de vrouwelijkheid) of cultuur (b.v. de sagen), geologie (zoals gletsjers en vulkanisme), natuur en fauna (het IJslandse paard), en fascinerende persoonsportretten (van een kunstenaar, een schrijver, een kok). Troeven van deze reeks zijn: kaarten (veelal zonder schaal) met aanduiding van de bezienswaardigheden per regio / themapagina's (zoals visserij, geothermie, natuur-rampen, vrouwen) om de regio te ontdekken, te kennen en begrijpen / hoogtepunten / autoroutes (uitstapjes voor 3 of 4 dagen) per regio. Dat er geen websites, adressen of een bibliografie zijn vermeld is geen minpunt, want deze uitgaven zijn geen reisgidsen maar reisboeken. Kortom: schitterende reeks met verrassende verhalen en overvloedig geïllustreerd. Auteurs: Bertrand Jouanne & Gunnar Freyr. Uitgeverij Mo'Media, Rotterdam, 2022, 256 blz. €29,95. ISBN 978-94-93273-42-9.

Info: www.momedia.nl. Contact in België: annelies.dyck@mythrasbooks.be

TRAVELLING NEWS brings the very best with up-to-date information on travel destinations from all over the world to people who love travel! Our digital magazine, which appears every three months, featuring inspiring articles, latest travel news reports, holiday ideas, special offers and more, is sent to thousands of travel lovers.

TRAVELLING NEWS will help the readers to decide where to go on their next holiday.

TRAVELLING NEWS can help YOU, by promoting and publishing your destinations, accommodations, transportation and much more in our magazine.

FORMATS	BASIC RATES/EDITION
Cover 4	500,- €
Cover 2 or 3	400,- €
1/1 page (210 W x 297 H mm + 3 mm bleed)	300,- €
1/2 page (210 W x 148,5 H mm)	175,- €
1/4 page (210 W x 148,5 H mm)	100,- €
Banner	75,- €
Advertorial of 2 pages	500,- €

4 EDITIONS/YEAR : March, June, September, December

Hoofdredacteur – Rédacteur en Chef – Editor in Chief

Gilbert Menne
Avenue des Buissonnets 54, B-1020 Brussels (Belgium)
gilbertvictormenne@gmail.com | www.ubjet.org

Founders

Jean-Claude Couchard - Walter Roggeman

Editorial Committee

Jean-Claude Couchard, Gilbert Menne, Patrick Perck,
Karel Meuleman

Contributors

José Burgeon, Claudine Clabots, Patrick De Groot, Gilbert Menne, Karel Meuleman,
Patrick Perck, Jempi Welkenhuyzen.